

ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ

สารนิพนธ์
ของ
อรจิรา รัตนเนร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2551

ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ

สารนิพนธ์
ของ
อรจิรา รัตนเนร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ

บทคัดย่อ
ของ
อรจิรา รัตน์เนร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2551

อรจิรา รัตนเนตร, (2551). ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียน ศิลป์ –

คำนวณ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:อาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์และจัดทำชุดข้อมูล
ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ให้เป็นระบบและหมวดหมู่

วิธีการที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นำมา
วิเคราะห์ สังเคราะห์และเรียบเรียงเนื้อหาข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่

ผลการรวบรวมข้อมูลพบว่า การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ตามแผนการเรียน
ศิลป์ – คำนวณนั้น สามารถเลือกเรียนได้มากมาย หลากหลายสถาบัน แต่คณะที่มองเห็นได้
ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ คือ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี หรือคณะวิทยาการจัดการ และ
คณะเศรษฐศาสตร์ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำข้อมูลเหล่านี้มาศึกษาและใช้ประกอบในการตัดสินใจ
เลือกศึกษาต่อได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

A DATA FOR CHOOSING THE EDUCATION ART AND MATHEMATICS' S
PROGRAM

AN ABSTRACT
BY
ONCHIRA RATANANANE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

MAY 2008

Onchira Ratananane. (2008). Title A Data for choosing The Education Art And Mathematics's Program. Master's Project, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Anuson Asthasiri.

The purpose of this study was to collect data information package for students to choose the education Art And Mathematics's Program.

The methodology of the study were gathering information analyzing, synthesizing, And organizing information in a organized way to make data information packages for students in selecting Art And Mathematics's program thorough reviewing related literature.

Program data that had been gathered, grouping data that the people who are interested in education can found data a easier and useful for choosing and deciding faculty/department correctly.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ
คณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการ
เรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของ ต้องรัก จิตรบรรเทา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะ
แนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. นันทา สุริรักษา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. นันทา สุริรักษา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)
วันที่ พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และกรรมการสอบสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. นันทา สุรักษา ประธานสอบสารนิพนธ์ และ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของสารนิพนธ์ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุนันท์ บุญอ่ำ อาจารย์บุญลักษณ์ อึ้งศรีวงศ์ อาจารย์นงเยาว์ ชมภูทอง ที่ได้ตรวจชุดข้อมูล และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ผู้วิจัย รวมไปถึงเพื่อน ๆ ที่ร่วมชั้นเรียนทุกคนที่ให้อกำลังใจ และแสดงความห่วงใยผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ทำให้สารนิพนธ์ครบถ้วนและสมบูรณ์

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ที่ให้ทั้งชีวิต สติปัญญาและกำลังใจ รวมทั้งสนับสนุนในด้านการศึกษามาโดยตลอด จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบให้กับบิดา มารดา และบูรพคณาจารย์ทั้งหลาย ที่ได้อบรม สั่งสอนและปลูกฝังคุณความดีให้กับผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

อรจิรา รัตนเณร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
แหล่งข้อมูล.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	7
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....	9
โครงสร้างของหลักสูตร.....	9
การจัดหลักสูตร.....	11
การจัดเวลาเรียน.....	12
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์.....	13
ระบบแอดมิชชั่น.....	20
ความเป็นมา.....	20
การพัฒนาระบบเข้าศึกษาระบบใหม่.....	21
แนวทางและหลักการในการพัฒนาระบบใหม่.....	22
ผลการดำเนินการ.....	23
รูปแบบวิชาและเกณฑ์ในการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบัน	
อุดมศึกษาในคณะ/ประเภทวิชาต่าง ๆ.....	25
สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ.....	26
สาขาวิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์.....	29
สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ และเกษตรศาสตร์.....	31
สาขาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการท่องเที่ยว	
เศรษฐศาสตร์.....	32
สาขาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
สาขาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์.....	34
การบริหารจัดการระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา.....	46
การศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ.....	48
รายละเอียดของกลุ่มคณะ/สาขาต่าง ๆ.....	52
กลุ่มบริหารพาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการการท่องเที่ยวและ เศรษฐศาสตร์.....	52
กลุ่มครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์ (การสอน).....	57
กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์.....	57
กลุ่มศิลปกรรม ทัศนศิลป์และประยุกต์ศิลป์.....	59
กลุ่มมนุษยและสังคมศาสตร์.....	59
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	61
การกำหนดแหล่งข้อมูล.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
วิธีการสร้างชุดข้อมูล.....	62
การจัดทำระบบข้อมูล.....	66
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
กลุ่มบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการการท่องเที่ยว และเศรษฐศาสตร์.....	73
กลุ่มครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์ (การสอน).....	84
กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์.....	90
กลุ่มศิลปกรรม ทัศนศิลป์และประยุกต์ศิลป์.....	92
กลุ่มมนุษยและสังคมศาสตร์.....	96
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	100
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	100

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	100
การกำหนดแหล่งข้อมูล.....	100
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	100
วิธีการสร้างชุดข้อมูล.....	101
ผลการรวบรวมข้อมูล.....	101
การอภิปรายผล.....	102
ข้อเสนอแนะ.....	112
บรรณานุกรม.....	114
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	120

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ.....	26
2	สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา.....	27
3	วิทยาศาสตร์การกีฬารูปแบบที่ 1.....	27
4	วิทยาศาสตร์การกีฬารูปแบบที่ 2.....	28
5	วิทยาศาสตร์.....	29
6	วิศวกรรมศาสตร์.....	30
7	สถาปัตยกรรมศาสตร์.....	31
8	เกษตรศาสตร์.....	31
9	บริหารบริหารธุรกิจพาณิชยศาสตร์ บัญชี เศรษฐศาสตร์.....	32
10	การจัดการท่องเที่ยว.....	32
11	ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์.....	33
12	ศิลปกรรมศาสตร์.....	34
13	นิเทศศาสตร์/วารสารศาสตร์.....	34
14	รัฐประศาสนศาสตร์.....	35
15	สังคมวิทยา / มานุษยวิทยา / สังคมศาสตร์รูปแบบที่ 1.....	35
16	สังคมวิทยา / มานุษยวิทยา / สังคมศาสตร์รูปแบบที่ 2.....	36
17	รัฐศาสตร์ สาขาการปกครอง/บริหารรัฐกิจ.....	36
18	รัฐศาสตร์ สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ.....	37
19	สังคมสงเคราะห์.....	38
20	นิติศาสตร์.....	39
21	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 1.....	40
22	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 2.....	41
23	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 3.....	42
24	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 4.....	43
25	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 5.....	44
26	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 6.....	44
27	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 7.....	45
28	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 8.....	45
29	มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 9.....	46

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
30	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี สาขาบัญชีบัณฑิตและบริหารธุรกิจบัณฑิต	73
31	เศรษฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์บัณฑิต.....	80
32	คณะครุศาสตร์ / คณะศึกษาศาสตร์	85
33	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.....	90
34	คณะศิลปกรรม.....	92
35	คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน.....	97
36	คณะนิติศาสตร์.....	98

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตราที่ 22 (ราชกิจจานุเบกษา. 2544 : 7)ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จะเห็นได้ว่าจากพระราชบัญญัตินี้ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มองเห็นความจำเป็นในการเร่งรัดพัฒนาประเทศ เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน แต่การพัฒนาประเทศจะเป็นไปได้ตามเป้าหมายจำเป็นต้องอาศัยการศึกษาเป็นสำคัญ และการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญของนักเรียน ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3) หรือช่วงชั้นที่ 3 และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 – ม.6) หรือช่วงชั้นที่ 4 เนื่องจากการจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นสำหรับการเตรียมตัวนักเรียนเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2542 : 18)

ในระบบโรงเรียนจึงเห็นความสำคัญของการเตรียมตัวในการเข้าไปสู่สถาบันอุดมศึกษา แต่ละโรงเรียนจึงได้จัดคาบกิจกรรมแนะแนว หรือมีบริการแนะแนวในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการสนเทศ เพื่อที่จะให้นักเรียนได้เป็นผู้ที่รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคข้อมูลข่าวสาร (มะเดื่อ เสมา. 2547 : 65) การจัดบริการสนเทศในโรงเรียนนั้น เบเคอร์ (Baker. 1992 : 125) ได้แบ่งบริการสนเทศออกเป็น 2 ด้านใหญ่ๆ คือด้านการศึกษาอาชีพ และด้านส่วนตัวสังคม ซึ่งความสำคัญของการจัดบริการสนเทศนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยกำหนดเป้าหมายของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อ เพื่อเข้าสู่โลกของอาชีพต่อไปในอนาคต (นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2538 : 42) สอดคล้องกับ พรทิพย์ วงพาณิชย์ (2535 : 3) ที่กล่าวว่า เนื่องจากนักเรียนที่จบการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) สามารถที่จะเลือกเรียนต่อได้ทั้งสายสามัญและสายอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจอย่างกว้างขวาง ซึ่งนักเรียนที่กำลังจะจบการศึกษาในระดับนี้นับเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญของการศึกษาเล่าเรียน และเป็นระยะที่นักเรียนกำลังอยู่ในวัยรุ่น ตามหลักจิตวิทยากล่าวว่า เป็นวัยที่มีปัญหาต่างๆ มาก โดยเฉพาะในด้านการตัดสินใจแนวทางการเรียนของตนเอง ว่าตนควรจะเรียนต่อหรือไม่ และถ้าจะเรียนต่อแล้วจะเลือกสายการเรียนทางวิชาสามัญหรือสายการเรียนทางวิชาชีพ การเลือกเรียนต่อของนักเรียนนั้น ถ้านักเรียนเลือกได้

เหมาะสมกับความสามารถของตน ก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียน และมีประสิทธิภาพพอที่จะประกอบอาชีพได้ (เรวดี วัฒนโกศล. 2532 : 4) แต่จากผลการวิจัยของ สุนันท์ บุญอ่ำ (2545 : 26) พบว่า การเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่จะเลือกเรียนต่ออย่างไม่มีเป้าหมาย โดยเลือกตามเพื่อน เลือกตามใจผู้ปกครอง หรือ ตามแต่ที่โรงเรียนจะจัดให้ ซึ่งเป็นการเลือกโดยภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม ในการเลือกสายการเรียนนี้ นักเรียนย่อมต้องใช้ความรู้ ความคิด ตลอดจนประสบการณ์ที่ผ่านมา รวมทั้งองค์ความรู้ต่างๆ เป็นเหตุให้การตัดสินใจของนักเรียนเอนเอียงไปทางใดทางหนึ่ง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเลือกสายการเรียนนี้ ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ เพศ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ค่านิยม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดในการเรียน ความสนใจในอาชีพ อาชีพผู้ปกครอง ขนาด และสถานที่ตั้งของโรงเรียนเดิม ของนักเรียน เป็นต้น (พรทิพย์ วงพาณิชย์. 2535 : 7)

ในปัจจุบันการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงระบบการรับจากที่เคยใช้ระบบเอนทรานซ์ (Entrance) มาเป็นระบบแอดมิชชัน (Admission) (สำนักทดสอบทางการศึกษา. 2546 :1– 3) ซึ่งเป็นระบบการรับนักเรียนเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษา มีชื่ออย่างเป็นทางการ ในภาษาไทยว่า ระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เป็นการรับนักเรียนเข้ามหาวิทยาลัยโดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ ร่วมกัน และมีการนำผลการเรียนในโรงเรียนมาใช้ประกอบการพิจารณามากกว่าระบบเดิมที่เน้นแต่การสอบแอดมิชชันต่างจากการรับตรงของมหาวิทยาลัย ตรงที่ทุกมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมในระบบแอดมิชชันจะใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน ถ้าต่างคนต่างรับ ถือเป็นการรับตรงที่มหาวิทยาลัยตั้งเกณฑ์เป็นของตนเองได้

ในการแอดมิชชัน (Admission) นั้น เป็นการรับนักเรียนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยคิดคะแนนเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. คะแนนจากโรงเรียน ซึ่งจะแบ่งเป็น 2 ส่วนย่อย ได้แก่

1.1 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาระดับ ม.ปลายตลอดหลักสูตร (เรียกว่า (GPAX) คือ การเรียนทุกวิชาในชั้น ม. 4 – ม.6 มีความสำคัญทั้งหมด มีน้ำหนัก 10 %

1.2 ผลการเรียนเฉลี่ยรายกลุ่มสาระ (GPA) 3 – 5 กลุ่มสาระวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษาให้น้ำหนัก 20 %

2. คะแนนจากการสอบ ซึ่งจะแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1 คะแนนแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทั่วไป (Ordinary National Educational Test หรือ O – NET) ใช้ 5 กลุ่มสาระวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมศึกษา ให้น้ำหนัก 35 – 70 %

2.2 คะแนนทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Education Test หรือ A - NET) ได้มาจาก 3 กลุ่มสาระวิชา และ/หรือจาก 5 กลุ่มสาระวิชาและ/หรือวิชาเฉพาะ และ/หรือความถนัด ให้ค่าน้ำหนักน้ำหนักไม่เกิน 35 %

นอกจากนี้ยังมีวิชาเฉพาะซึ่งเป็นวิชาที่นอกเหนือจาก เอ – เน็ต ที่บางคณะต้องการเป็นพิเศษ เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต้องสอบวิชาความถนัดทางวิศวกรรม นอกเหนือจากวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ ต้องสอบวิชาวัดแววครู คณะแพทยศาสตร์ ต้องสอบวิชาความถนัดทางการแพทย์ ซึ่งจะมีการจัดสอบต่างหากจากเอ – เน็ต

ด้วยเหตุที่โลกปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น ผู้ที่มีข้อมูลมากที่สุดจึงเป็นผู้ที่มีโอกาสมากที่สุดในทุกๆ ด้าน นักเรียนก็เช่นเดียวกัน ผู้ใดที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการศึกษามากที่สุด ก็จะเป็นผู้ที่มีโอกาสทางการศึกษามากกว่าคนอื่นๆ เช่นกัน (เกษม วัฒนชัย. 2548 : 42 – 45) นอกจากนี้ เกשמ วัฒนชัย (2549 : 47) ยังได้กล่าวอีกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นมา การรับนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีการเปลี่ยนแปลง จากระบบเดิมมาเป็นระบบแอดมิชชั่น (Admission) จึงควรที่ครูแนะแนว ตลอดจนนักเรียนควรจะได้มีข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว เพื่อประกอบการตัดสินใจ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ สำหรับนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะได้นำไปเป็นประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียน เพื่อที่จะได้เรียนในสาขาที่ตนเองมีความถนัด และตรงกับความสามารถ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต ในด้านการผลิตกำลังคนที่เหมาะสม และช่วยแก้ปัญหาที่ผ่านๆ มา ในการเลือกศึกษาต่อ ที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของการมีข้อมูลที่สมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ขึ้นมา เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกการศึกษาในยุคปัจจุบัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ
2. เพื่อจัดระบบสารสนเทศในการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ

ความสำคัญของการวิจัย

จากการทำวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ชุดข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ ที่คาดว่าจะประโยชน์ต่อนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครอง และที่สำคัญ เป็นประโยชน์ต่อการให้กิจกรรมการแนะแนว ในโรงเรียนของครูแนะแนวในเรื่องการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และเป็นประโยชน์ต่อครูท่านอื่นในโรงเรียนเนื่องจากมีหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของการให้การแนะแนวด้วย ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ สามารถนำข้อมูลมาพิจารณาในการเลือกศึกษาในสาขาที่ตนเองถนัด สนใจ และเหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักเรียน เพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และยังช่วยส่งเสริมพัฒนาในด้านจิตใจให้นักเรียนสามารถปรับตัวอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับตัวเองได้ และสุดท้ายส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนายิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

แหล่งข้อมูล

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา
3. สำนักทดสอบทางการศึกษา
4. เว็บไซต์ของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในสังกัดของรัฐบาล เอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. ชุดข้อมูล หมายถึง เอกสารที่รวบรวมข้อมูลสารสนเทศ ในเรื่องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ แผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ และจัดหมวดหมู่ ซึ่งข้อมูลประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ ประกอบด้วย

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. รายละเอียดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ
3. จำนวนรายวิชาและคำอธิบายรายวิชา
4. ตารางเรียนในแต่ละภาคเรียน

ส่วนที่ 2 ชุดข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่นักเรียนในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ สามารถเลือกศึกษาต่อได้โดยประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา
2. รายชื่อคณะหรือสาขาวิชา
3. หน่วยกิต

2 แผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ หมายถึง ชุดวิชาที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เน้นหนักในรายวิชาคณิตศาสตร์ในแต่ละชั้นเรียนเป็นรายเทอม

3. การศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง การเรียนในระดับที่สูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งหมายถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. GPA หมายถึง คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาต่างประเทศ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์

5. GPAX หมายถึง คะแนนเฉลี่ยทุกวิชาตลอดหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- 6

6. O - NET หมายถึง การทดสอบปกติของสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ เป็นการสอบเพื่อประเมินคุณภาพของนักเรียนและโรงเรียน และเป็นการสอบเพื่อจบช่วงชั้นตามที่สำนักทดสอบทางการศึกษาได้กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาต่างประเทศ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะบังคับให้นักเรียนทุกคนต้องสอบ และได้นำคะแนนจากการทดสอบนี้มาเป็นส่วนหนึ่ง ของการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

7. A - NET หมายถึง การทดสอบขั้นสูงของสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ เป็นการสอบเพื่อที่จะดูความสามารถของนักเรียนในแต่ละวิชา ซึ่งประกอบด้วยวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาต่างประเทศ และเพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ชุดข้อมูลสารสนเทศสำหรับการเลือกศึกษาต่อตามแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ประกอบด้วย

- ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ
- ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดคณะ และสาขาวิชาด้านที่จะเข้าศึกษาต่อใน

ระดับอุดมศึกษา ได้แก่

1. กลุ่มบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการการท่องเที่ยว และ เศรษฐศาสตร์
2. กลุ่มครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (การสอน)
3. กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์

4. กลุ่มศิลปกรรม วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์
 วิจิตรศิลป์ มัณฑศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์

5. กลุ่มมนุษยและสังคมศาสตร์ เช่น คณะนิเทศศาสตร์ ศิลปศาสตร์
 มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์

เพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ สำหรับนักเรียนที่
 จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อ ศิลป์ – คำนวณ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
3. ความเป็นมาของระบบแอดมิชชัน (Admissions)
4. การศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ) ได้กำหนดไว้ว่า

การศึกษา เป็นกระบวนการวิวัฒนาการให้บุคคลเจริญเติบโต และมีความมั่งคั่งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม จึงทำให้การศึกษามีความสำคัญดังต่อไปนี้

1. การศึกษาในฐานะเป็นผู้ธำรงรักษา และถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม
2. การศึกษาในฐานะเครื่องมือเปลี่ยนแปลงรูปแบบวัฒนธรรม
3. การศึกษาในฐานะเครื่องมือเพื่อการพัฒนาคนเป็นรายบุคคล
4. การศึกษาในฐานะเป็นเครื่องมือของสังคมในการสร้างสมาชิกของสังคมให้มีลักษณะตามที่สังคมปรารถนา
5. การศึกษาในฐานะเครื่องมือของรัฐในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติ

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ อย่างดีที่สุด การจัดการศึกษาแก่เยาวชนและประชาชนของประเทศนั้นจะต้องมีแนวทางในการจัดการศึกษาที่ให้เยาวชนแต่ละวัย และแต่ละระดับการศึกษาได้รับการศึกษาทัดเทียมกัน และบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องมีหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางและเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาสำหรับควบคุมการเรียนการสอนใน แต่ละระดับการศึกษา

หลักสูตร จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 20 – 22) ได้กำหนดไว้ว่า หลักสูตรหมายถึง

1. หลักสูตรในฐานะที่เป็นวิชาและเนื้อหาสาระที่จัดให้แก่ผู้เรียน หมายถึง วิชาและเนื้อหาสาระที่กำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนในชั้นระดับต่าง ๆ หรือกลุ่มวิชาที่จัดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์

เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น หลักสูตรเตรียมแพทย์ หลักสูตรธุรกิจ

2. หลักสูตรในฐานะที่เป็นเอกสารหลักสูตร คือหลักสูตรที่เป็นเอกสารรูปเล่ม ที่เกี่ยวกับจุดหมาย หลักการ โครงสร้าง เนื้อหาสาระ อัตราเวลาเรียน กิจกรรม ประสบการณ์ และการประเมินผลการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีเจตคติที่ดีในการอยู่ร่วมกัน มีพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย ซึ่งเอกสารหลักสูตรจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ เอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร

3. หลักสูตรในฐานะที่เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะต้องมีการกำหนดกิจกรรมอย่างชัดเจนไว้ในหลักสูตรการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถนำไปสู่ประสบการณ์ ทางด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ ทักษะต่าง ๆ อันแสดงถึงการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ตามที่กำหนด

4. หลักสูตรในฐานะแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน ซึ่งแผนนี้สร้างขึ้นตามประเภทสถานการณ์ หรือกลุ่มบุคคลในระดับการศึกษาต่าง ๆ เช่น หลักสูตรก่อนวัยเรียน หลักสูตรประถมศึกษา หลักสูตรอุดมศึกษา หรืออาจหมายถึงกลุ่มแผนย่อยต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาการเรียนรู้ความสามารถ พฤติกรรม หรือประสบการณ์ที่คาดหวัง

5. หลักสูตรในฐานะที่เป็นมวลประสบการณ์ คือ การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ที่กว้างและสมบูรณ์ที่สุด เป็นความรับผิดชอบที่ทางโรงเรียนจะจัดให้ ไม่ใช่แต่เป็นการเรียนตามหลักสูตรไม่มีการพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้รอบด้าน หรือการเรียนการสอนเพียงแต่ในตำราเรียนเท่านั้น

6. หลักสูตรในฐานะที่เป็นจุดหมายปลายทาง คือ เป็นสิ่งที่สังคมมุ่งหวังต่อผู้เรียนว่าเมื่อเรียนจบไปแล้วจะเกิดผลอย่างไรกับผู้เรียนบ้าง

7. หลักสูตรในฐานะที่เป็นระบบการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน คือ เป็นการวางแผนกำหนดแผนงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่จัดให้เพื่อผู้เรียน ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของสถานบันใดสถานบันหนึ่ง และที่สำคัญ หลักสูตรนั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับยุคสมัยหรือกาลเวลา ความเชื่อในปรัชญาหรือจิตวิทยาการศึกษาและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ หรือ หลักสูตรแกนกลางเพื่อให้สถานศึกษา /สถานบันการศึกษาต่าง ๆ ได้ยึดถือเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

หลักสูตรแกนกลาง จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 24 – 25)) ได้กำหนดไว้ว่า

หลักสูตรแกนกลาง หมายถึง มวลประสบการณ์ที่กระทรวงศึกษาธิการจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ทุกคนในประเทศได้เรียนรู้ในสิ่งที่เหมือนกันในระดับเดียวกัน เพื่อเสริมสร้างเอกลักษณ์

ของชาติ ให้ดำรงอยู่ มีความรู้ ทักษะและคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานในการดำรงชีวิตประกอบอาชีพและศึกษาต่อ

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิดวิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

โครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

- ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
- ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
- ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. สารการเรียนรู้

กำหนดสารการเรียนรู้ตามหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

- 2.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย
- 2.2 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
- 2.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
- 2.4 กลุ่มวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 2.5 กลุ่มวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา
- 2.6 กลุ่มวิชา ศิลปะ
- 2.7 กลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 2.8 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสารการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเอง เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้ที่สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

3.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้นำเพื่อประโยชน์ เป็นต้น

การจัดหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในการพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถปรับใช้ได้กับการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ ทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ในส่วนของการจัดการศึกษาปฐมวัยกำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเป็นการเฉพาะ เพื่อ เป็นการสร้างเสริมพัฒนาการและเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สถานศึกษานำไปใช้จัดการเรียนรู้ในสถานศึกษานั้น กำหนดโครงสร้างที่เป็นสาระการเรียนรู้ จำนวนเวลาอย่างกว้าง ๆ มาตรฐานการเรียนรู้ที่แสดงคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบ 12 ปี และเมื่อจบการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นของสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม สถานศึกษาต้องนำโครงสร้างดังกล่าวนี้ไปจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษา โดยคำนึงถึงสภาพปัญหา ความพร้อม เอกลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้สถานศึกษาต้องจัดทำรายวิชาในแต่ละกลุ่มให้ครบถ้วนตามมาตรฐานที่กำหนด

นอกจากสถานศึกษาสามารถจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็นหน่วยการเรียนรู้รายวิชาใหม่ ๆ รายวิชาที่มีความเข้มข้นอย่างหลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเลือกสาระการเรียนรู้จาก 8 กลุ่ม ในช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ หรือรายวิชานั้น ๆ ด้วย สำหรับช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 นั้น ยังไม่ควรให้เลือกเรียนรายวิชาที่เข้มข้น ควรเรียนเฉพาะรายวิชาพื้นฐานก่อน

สถานศึกษาต้องจัดสาระการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 8 กลุ่มในทุกช่วงชั้น ให้เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียนโดยในช่วงการศึกษาภาคบังคับ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดหลักสูตรเป็นรายปี และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จัดเป็นหน่วยกิตดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และปีที่ 4-6 การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ หลักสูตรที่จัดขึ้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ การติดต่อสื่อสาร และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ เน้นการบูรณาการอย่างสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและวัฒนธรรม

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นช่วงชั้นสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นผู้เรียนสำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตน และพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว พัฒนาความสามารถ ทักษะพื้นฐานด้านการเรียนรู้ และทักษะในการดำเนินชีวิต ให้มี

ความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเสริมสร้างสุขภาพส่วนตนและชุมชน มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน มุ่งปลูกฝังความรู้ ความสามารถ และทักษะในวิทยาการและเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ มุ่งมั่นพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

ลักษณะหลักสูตรในช่วงชั้นนี้จัดเป็นหน่วยกิตเพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการจัดแผนการเรียนรู้ที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ

การจัดเวลาเรียน

ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปี ทั้งการจัดเวลาเรียน ในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และรายวิชาที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งต้องจัดให้มีเวลาสำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียนตามความเหมาะสม

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละประมาณ 4-5 ชั่วโมง ช่วงชั้นนี้เป็นช่วงชั้นแรกของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เด็กจำเป็นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อช่วยให้สามารถเรียนสาระการเรียนรู้กลุ่มอื่น ๆ ได้รวดเร็วขึ้น ทักษะเหล่านี้ ได้แก่ ภาษาไทยด้านการอ่าน การเขียน และทักษะคณิตศาสตร์ ดังนั้นการฝึกทักษะด้านการอ่าน การเขียนและการคิดคำนวณ จึงควรใช้เวลาประมาณร้อยละ 50 ของเวลาเรียนทั้งหมดในแต่ละสัปดาห์ ส่วนเวลาที่เหลือก็ใช้สอนให้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วย

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละประมาณ 4-5 ชั่วโมง การจัดเวลาเรียนในกลุ่มภาษาไทย และคณิตศาสตร์ อาจใช้เวลาลดลง เหลือประมาณร้อยละ 40 ของเวลาในแต่ละสัปดาห์ โดยให้เวลากับกลุ่มวิทยาศาสตร์มากขึ้น สำหรับการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ แม้เวลาเรียนจะลดลง ยังคงต้องฝึก ทบทวนอยู่เป็นประจำ เพื่อพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นสถานศึกษา จะมีเวลาอย่างเพียงพอให้เด็กมีโอกาสนเล่น ทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยต้องจัดเวลาเรียนในแต่ละกลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประมาณร้อยละ 20 ส่วนเวลาที่เหลือ สถานศึกษาสามารถจัดกิจกรรมอื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี มีเวลาเรียนประมาณวันละ 5-6 ชั่วโมง การกำหนดเวลาเรียน สำหรับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม

ควรให้สัดส่วนใกล้เคียงกัน แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ยังคงมีความสำคัญ ควรจัดเวลาเรียนให้มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อและจัดรายวิชาอาชีพหรือโครงการอาชีพสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถที่จะออกไปสู่โลกอาชีพ

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค โดยให้คือนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา 1 หน่วยกิต และมีเวลาเรียนประมาณวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง การจัดเวลาและสาระการเรียนรู้ในช่วงชั้นนี้เป็นการเริ่มเข้าสู่การเรียนเฉพาะสาขา จึงให้มีการเลือกเรียนในบางรายวิชาของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และจัดทำ “รายวิชาเพิ่มเติมใหม่” บางรายวิชาที่น่าสนใจ หรือมีความยากในระดับสูงขึ้น เช่น แคลคูลัสในคณิตศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ชั้นสูง สำหรับผู้ที่เรียนกลุ่มสาระนี้ได้ดีเป็นพิเศษ นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถปรับปรุงรูปแบบการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้นได้ในบางกลุ่มสาระ เช่น ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งยังจำเป็นต้องเรียนอยู่ อาจจัดเป็นรายวิชาสั้น ๆ หรือรายวิชาเดี่ยว หรือรวมกันในลักษณะบูรณาการ เมื่อสถานศึกษาจัดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ระบุไว้แล้ว ก็อาจพัฒนาเป็นรายวิชาเลือกเฉพาะทางในระดับสูงขึ้นไปได้เช่นเดียวกัน

การจัดเวลาเรียนดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวทางสำหรับการจัดการศึกษาในระบบ สถานศึกษา ส่วนการจัดการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยนั้นให้พิจารณายืดหยุ่นเวลาเรียนตามสถานการณ์และโอกาสที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

คณิตศาสตร์

สาระที่ 1 : จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค ๑.๑ เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค ๑.๒ เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของจำนวน และความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการต่าง ๆ และสามารถใช้การดำเนินการในการแก้ปัญหาได้

- มาตรฐาน ค ๑.๓ ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญหาได้
 มาตรฐาน ค ๑.๔ เข้าใจในระบบจำนวนและสามารถนำเสนอสมบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้ได้

สาระที่ 2 : การวัด

- มาตรฐาน ค ๒.๑ การเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด
 มาตรฐาน ค ๒.๒ วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการวัดได้
 มาตรฐาน ค ๒.๓ แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดได้

สาระที่ 3 : เรขาคณิต

- มาตรฐาน ค ๓.๑ อธิบายและวิเคราะห์รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติได้
 มาตรฐาน ค ๓.๒ ใช้การนิยาม ใช้เหตุผลเกี่ยวกับปริภูมิ และใช้แบบจำลองทางเรขาคณิต ในการแก้ปัญหาได้

สาระที่ 4 : พีชคณิต

- มาตรฐาน ค ๔.๑ อธิบายและวิเคราะห์แบบรูป ความสัมพันธ์ และฟังก์ชันต่าง ๆ ได้
 มาตรฐาน ค ๔.๒ ใช้นิพจน์ สมการ อสมการ กราฟ และแบบจำลองทางคณิตศาสตร์อื่น ๆ แทนสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแปลความหมายและนำไปในการแก้ปัญหาได้

สาระที่ 5 : การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

- มาตรฐาน ค ๕.๑ เข้าใจและใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้
 มาตรฐาน ค ๕.๒ ใช้วิธีการทางสถิติ และความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็น ในการคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล
 มาตรฐาน ค ๕.๓ ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้

สาระที่ 6 : ทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์

- มาตรฐาน ค ๖.๑ มีความสามารถในการแก้ปัญหา
 มาตรฐาน ค ๖.๒ มีความสามารถในการให้เหตุผล
 มาตรฐาน ค ๖.๓ มีความสามารถในการสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ
 มาตรฐาน ค ๖.๔ มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์

และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ ได้

มาตรฐาน ค ๖.๕ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นมีดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 การจัดการเรียนรู้ต้องสนองต่อความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการเรียนรู้ ทั้งนี้ในแต่ละคาบเวลาเรียนนั้นไม่ควรใช้เวลานานเกินความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้ให้ครบทุกกลุ่มสาระในลักษณะบูรณาการที่มีภาษาไทยและคณิตศาสตร์เป็นหลัก เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีความสนุกสนาน ได้ปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ ทักษะพื้นฐาน การติดต่อสื่อสารในการคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ และพัฒนาลักษณะนิสัยและสุนทรียภาพ

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 การจัดการเรียนรู้มีลักษณะคล้ายกับช่วงชั้นที่ 1 แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ มุ่งเน้นทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การสอนแบบบูรณาการ โครงการ การใช้หัวเรื่องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด การค้นคว้า แสวงหาความรู้ สร้างความรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์ผลงานแล้วนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีหลักการทฤษฎีที่ยาก ซับซ้อน อาจจัดแยกเฉพาะ และควรเน้นการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานมากขึ้น เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความเข้าใจ และรู้จักตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ สถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 การจัดการเรียนรู้เริ่มเน้นเข้าสู่เฉพาะทางมากขึ้น มุ่งเน้นความสามารถ ความคิดระดับสูง ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน ทั้งในด้านอาชีพ การศึกษาเฉพาะทาง ตลอดจนการศึกษาต่อ

เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1, 2 และ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4-6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (จบการศึกษาภาคบังคับ)

1. ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม และได้รับการตัดสินผลการเรียนให้ได้ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
2. ผู้เรียนต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียน ให้ได้ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
3. ผู้เรียนต้องผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
4. ผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และผ่านการประเมิน ตามเกณฑ์ที่สถาน ศึกษา กำหนด

เกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6(จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

1. ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม และได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนด และได้รับการตัดสินผลการเรียนให้ได้ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
2. ผู้เรียนต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียน ให้ได้ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
3. ผู้เรียนต้องผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
4. ผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

การจัดการเรียนรู้ในช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ตามแผนการเรียนรู้ ศิลป์ - คำนวณ จำเป็นต้องเรียนรู้ในรายวิชาดังต่อไปนี้ให้ครบตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้

1. สาระพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 ภาษาไทย
- 1.2 คณิตศาสตร์
- 1.3 วิทยาศาสตร์
- 1.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 1.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 1.6 ศิลปะ
- 1.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 1.8 ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

2. สาระเพิ่มเติม คือ รายวิชาที่ต้องเรียนตามแผนการเรียนรู้ ศิลป์ - คำนวณ มีดังนี้

2.1 สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์พื้นฐาน เป็นสาระที่สอดคล้องกับ มาตรฐานช่วงชั้นที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เพิ่มเติม เป็นสาระการเรียนรู้สำหรับการศึกษาต่อและอาชีพในที่นี่ได้เสนอสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในด้านเนื้อหาของทั้งสาระการเรียนรู้พื้นฐานและของสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ซึ่งสถานศึกษาสามารถปรับลดหรือเพิ่มสาระการเรียนรู้เลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ ขณะเดียวกันสถานศึกษาต้องไม่ละเลยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ด้านทักษะกระบวนการด้วย

สาระการเรียนรู้ด้านเนื้อหาคณิตศาสตร์ของทั้งสองกลุ่มเป็นดังนี้

สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์พื้นฐาน	สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เพิ่มเติม
1. จำนวน - จำนวนจริง - เลขยกกำลังที่มีเลขชี้กำลังเป็นจำนวนตรรกยะ 2. พีชคณิต - ความสัมพันธ์และฟังก์ชัน - ลำดับและอนุกรม - เซต - การให้เหตุผล 3. เรขาคณิต 4. การวัด - อัตราส่วนตรีโกณมิติและการนำไปใช้ 5. สถิติและความน่าจะเป็น - สถิติเบื้องต้น - ความน่าจะเป็น	1. จำนวน - ระบบจำนวนจริง - ทฤษฎีจำนวนเบื้องต้น - จำนวนเชิงซ้อน - คณิตศาสตร์การเงิน 2. พีชคณิต - ตรรกศาสตร์เบื้องต้น - ฟังก์ชัน - เมทริกซ์ - กำหนดการเชิงเส้น 3. เรขาคณิต - เรขาคณิตวิเคราะห์ - เวกเตอร์ในสามมิติ - เรขาคณิตเพื่อศิลปะและการออกแบบ 4. การวัด - แผนที่และการสำรวจ 5. สถิติและความน่าจะเป็น - การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น - การแจกแจงปกติ - ความสัมพันธ์เชิงฟังก์ชันระหว่างข้อมูล - การวางแผนการทดลองเบื้องต้น - ความน่าจะเป็น 6. แคลคูลัส - ลำดับอนันต์และอนุกรมอนันต์ - แคลคูลัสเบื้องต้น 7. วิทยาการคณิต - กราฟเบื้องต้น

ในการจัดสาระการเรียนรู้รายภาค สถานศึกษาจะต้องดำเนินการเอง สิ่งที่ต้องคำนึงคือ พื้นฐานและความต่อเนื่องของแต่ละเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาที่เรียนในแต่ละภาคเรียน ความพร้อมของผู้เรียน ผู้สอน และสถานศึกษา ตลอดจนความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งรายละเอียดของสาระการเรียนรู้ ลำดับการจัดเนื้อหา และเวลาที่เรียนของแต่ละสถานศึกษาอาจแตกต่างกัน

นอกจากนี้ในการจัดสาระการเรียนรู้ สถานศึกษาควรคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนด้วย สำหรับการจัดวิชาเพิ่มเติมคณิตศาสตร์ในช่วงชั้นที่ 4 ได้เสนอแนวคิดไว้เป็นตัวอย่าง 3 แบบ สำหรับผู้เรียนที่มีจุดประสงค์ในการศึกษาต่างกันดังนี้

แบบที่ 1 สำหรับผู้ที่ต้องการเรียนคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานเพื่อศึกษาต่อในด้านวิทยาศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา

แบบที่ 2 สำหรับผู้ที่ต้องการเรียนคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐาน เพื่อศึกษาในด้านสังคมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา

แบบที่ 3 สำหรับผู้ที่ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่สนใจและต้องการความรู้ทางคณิตศาสตร์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้รายภาค คณิตศาสตร์พื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4- ม.6)

ภาคเรียนที่	สาระการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
1	- เซต - การให้เหตุผล - จำนวนจริง - เลขยกกำลังที่มี เลขชี้กำลังเป็นจำนวนตรรกยะ	10 8 14 8
2	- ความสัมพันธ์และฟังก์ชัน - อัตราส่วนตรีโกณมิติและการนำไปใช้	28 12
3	- ลำดับและอนุกรม - ความน่าจะเป็น	18 22
4	- สถิติเบื้องต้น	40

หมายเหตุ เวลาเรียนที่กำหนดไว้ 40 ชั่วโมงต่อภาคเป็นเวลาโดยประมาณ สถานศึกษาสามารถปรับเวลาได้ตามความเหมาะสม

ตัวอย่างการจัดสาระการเรียนรู้รายภาคคณิตศาสตร์เพิ่มเติม ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4- ม.6)

ภาค เรียนที่	ตัวอย่างแบบที่ 1 (80 ชั่วโมง/ภาค)	ตัวอย่างแบบที่ 2 (60 ชั่วโมง/ภาค)	ตัวอย่างแบบที่ 3 (40 ชั่วโมง/ภาค)
1	- ตรรกศาสตร์เบื้องต้น (28) - ระบบจำนวนจริง (38) - ทฤษฎีจำนวนเบื้องต้น (14)	- ตรรกศาสตร์เบื้องต้น (28) - ระบบจำนวนจริง (32)	- คณิตศาสตร์การเงิน ตอนที่ 1 (40)
2	- เมทริกซ์และดีเทอร์มิแนนต์ (20) - เรขาคณิตวิเคราะห์ (42) - ฟังก์ชัน (18)	- เรขาคณิตวิเคราะห์ (40) - ฟังก์ชัน (20)	- คณิตศาสตร์การเงิน ตอนที่ 2 (40)
3	- ฟังก์ชันเอกซ์โพเนนเชียล และฟังก์ชันลอการิทึม(20) - ฟังก์ชันตรีโกณมิติและ การประยุกต์ (40) - เวกเตอร์ในสามมิติ (20)	- ฟังก์ชันเอกซ์โพเนนเชียล และฟังก์ชันลอการิทึม (20) - ฟังก์ชันตรีโกณมิติ (20) - เมทริกซ์และดีเทอร์มิแนนต์ (20)	- กำหนดการเชิงเส้น - ทางการเงิน (24)
4	- จำนวนเชิงซ้อน (22) - กราฟเบื้องต้น (18) - ความน่าจะเป็น (40)	- กำหนดการเชิงเส้น (10) - ความน่าจะเป็น (50)	- เรขาคณิตเพื่อศิลปะและ การออกแบบ (20) - แผนที่และการสำรวจ (20)
5	- การวิเคราะห์ข้อมูล เบื้องต้น (40) - การแจกแจงปกติ (20) - ความสัมพันธ์เชิงฟังก์ชัน ระหว่างข้อมูล (20)	- การวิเคราะห์ข้อมูล เบื้องต้น (40) - การแจกแจงปกติ (20)	- การวางแผนการตลาด เบื้องต้น (4)
6	- ลำดับอนันต์และอนุกรม อนันต์ (20) - แคลคูลัสเบื้องต้น (50) - กำหนดการเชิงเส้น (10)	- แคลคูลัสเบื้องต้น (60)	

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวนชั่วโมง

3. ระบบแอดมิชชั่น (Admission)

เป็นระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Central University Admissions System : CUAS) (เอกสารประกอบการแนะนำการรับนิสิตนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2549 : สำนักทดสอบกลาง สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา)

3.1 ความเป็นมา

สำนักทดสอบกลาง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549 : 1) กล่าวว่า การรับ บุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยได้มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ ในอดีตที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้ใช้ระบบการสอบคัดเลือกมาเป็นเวลานานกว่า 40 ปี ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวได้ถูก นำมาใช้เนื่องจากสถานที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษามีไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้สำเร็จ การศึกษาชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสงค์จะศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยจึงเล็งเห็นว่าการ สอบแข่งขันเพื่อเลือกเอาผู้ที่ได้ คะแนนดี และมีคุณสมบัติประกอบอื่นๆ ที่เหมาะสมเข้าศึกษาใน ระดับมหาวิทยาลัยเป็นวิธีการที่ดีที่สุด นอกจากนั้นยังได้รวมตัวกันพัฒนาให้มีระบบสอบกลางซึ่ง ดำเนินการในระดับประเทศ และต่อมาดำเนินการ ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย จนกลายเป็น ระบบสอบคัดเลือกที่เชื่อถือได้และมีคุณภาพที่ดีที่สุดในระบบหนึ่งของ โลก

หลังจากที่ระบบการสอบคัดเลือกดำเนินสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน ได้เกิดสิ่งที่ไม่พึง ประสงค์ซึ่งพัฒนา ตัวขึ้นมาเป็นลำดับ กล่าวคือระบบการสอบคัดเลือกที่มุ่งวัดผลเพียงบางรายวิชา ที่สถานศึกษาเห็นว่าจำเป็น สำหรับการศึกษาต่อในแต่ละสาขาวิชา ได้นำไปสู่สถานการณ์ที่ผู้เรียน มุ่งเรียนเฉพาะรายวิชาที่ต้องสอบเท่านั้น โดยผู้เรียนส่วนมากจะไม่สนใจหรือละทิ้งรายวิชาที่ไม่ ต้องใช้ในการสอบคัดเลือก ทั้งนี้ เพราะเป้าหมายของ การเรียนในที่สุดคือการเข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยให้ได้ในสาขาที่ตนต้องการเท่านั้น ผลที่ตามมาคือเกิดความ ล้มเหลวของระบบ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยผู้เรียนไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ครบกระบวนการ ส่งผลถึงการ พัฒนาคนที่ไม่สมบูรณ์ นอกจากนั้น ยังมีผลเสียอันเนื่องมาจากการสอบคัดเลือกดังกล่าว เช่น การ ที่ผู้เรียนโดยเฉพาอย่าง ยิงนักเรียนที่เรียนดี ได้มุ่งสอบเทียบเพื่อให้ตนมีคุณสมบัติเทียบเท่าการ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย แล้วมุ่งสู่สถาบันอุดมศึกษาโดยไม่ได้เรียนครบตามชั้น ปีแม้ในความเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองอาจ เห็นว่าเป็นการประหยัดเวลา แต่ผลที่ตามมาก็คือ การเข้าศึกษาท่อนมีวุฒิภาวะที่เหมาะสม และการได้ผ่าน การเรียนรู้ที่ไม่สมบูรณ์ ทำให้มีผู้สำเร็จ การศึกษาไปประกอบวิชาชีพก่อนวัยอันควรเป็นจำนวนมากขึ้นเป็น ลำดับ ส่งผลอันไม่พึงประสงค์ ในการประกอบวิชาชีพต่างๆ อยู่ไม่น้อย นอกจากนั้น กระบวนการสอบ คัดเลือกผนวกกับ กระบวนการสอบเทียบชั้นได้นำมาซึ่งธุรกิจการกวดวิชาซึ่งมีการพัฒนาตัวขึ้นเป็นระดับ อุตสาหกรรม การกวดวิชาที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์เฉพาะการเข้าศึกษาต่อได้ซ้ำเติมความเสียหาย ตามที่กล่าวมา โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมุ่งเน้นเฉพาะความรู้และวิธีการต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อ

สอบคัดเลือกให้ได้เท่านั้น โดยละทิ้งความสนใจส่วนอื่นของระบบการศึกษาเสียสิ้น สถานการณ์ดังกล่าวมาแล้ว ได้ก่อตัวและขยายวงกว้างจนกล่าวได้ว่าเป็นวิกฤตการณ์ของระบบ การศึกษาไทย อันมีการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเป็นต้นเหตุ ในช่วงเวลาที่ผ่านมาจึงเกิดความพยายามที่จะแก้ไขวิกฤตการณ์ดังกล่าว ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย จึงได้ปรับปรุง ระบบการสอบคัดเลือก โดยมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้ศึกษาให้ครบถ้วนตาม หลักสูตร แนวทางหนึ่งของการแก้ปัญหาที่ได้ถูกนำมาใช้แล้วคือ การกำหนดให้นำผลการเรียนเฉลี่ยสะสม หรือค่า GPA (Grade Point Average) มาเป็นส่วนประกอบในการคิดคะแนนการสอบคัดเลือกด้วย เนื่องจากค่า GPA เป็นคะแนนสะสมที่เกิดจากการเรียนทุกรายวิชาและสะสมต่อเนื่องกันมาตลอดเวลา การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสามชั้นปี การกำหนดให้ใช้ค่าคะแนนดังกล่าว จึงเป็นหลักประกัน ให้ผู้เรียนสนใจศึกษาครบทุกรายวิชาและทุกชั้นปีตลอดหลักสูตรการศึกษา

ประเด็นที่ได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมขึ้นมาในระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การเปิด โอกาสให้มีการสอบได้ถึงปีละสองครั้ง ครั้งแรกในช่วงปิดภาคการศึกษากลางปีในเดือนตุลาคม ครั้งที่สอง เมื่อสิ้นปีการศึกษาแล้วในเดือนมีนาคม โดยผู้สมัครสามารถเลือกใช้คะแนนที่ดีที่สุดจากการสอบทั้งสองครั้ง มาใช้ในการสมัครเข้าศึกษา ทั้งยังให้ผู้สมัครสามารถเก็บคะแนนดังกล่าวไว้ใช้เป็นเวลา 2 ปีในกรณีที่ ต้องการนำคะแนนมาใช้สมัครใหม่ในปีต่อไป การเปิดโอกาสให้มีการสอบมากกว่าหนึ่งครั้งมีผลดีคือการลด ความกดดันในตัวผู้สมัคร โดยหากการสอบครั้งแรกทำคะแนนได้ไม่ดีก็ยังสามารถสอบแก้ตัวในครั้งต่อไปได้ อย่างไรก็ตามจากการที่ผู้สมัครสอบมักใช้ความพยายามโดยหวังผลที่ดีที่สุดทุกครั้งที่สอบ ทำให้การเปิดโอกาส มากครั้งดังกล่าวกลับส่งผลเสียในผู้สมัครสอบบางกลุ่มที่มักเห็นว่าเหตุที่ต้องสอบหลายครั้ง ทำให้เกิดแรงกดดัน และความเครียดหลายครั้ง อีกทั้งในการสอบเดือนตุลาคมดำเนินการในขณะที่การเรียนการสอนชั้นมัธยมปีที่ 6 ยังไม่สำเร็จครบตามหลักสูตร ทำให้เกิดแนวโน้มที่โรงเรียนพยายามเร่งสอนให้จบก่อนเวลา เพื่อให้ให้นักเรียน ของตนมีความพร้อมด้านเนื้อหาสำหรับการสอบสูงที่สุด หรือไม่เช่นนั้นอีกด้านหนึ่งนักเรียนก็มุ่งกวาดวิชา เพื่อให้ได้เนื้อหามากที่สุด ปัจจุบันนี้จึงปรากฏเป็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่า การสอบเดือนตุลาคมเป็นเหตุให้เกิดผล เสียต่อระบบการเรียนการสอนตามปกติ ดังเช่นที่ได้กล่าวมา

3.2 การพัฒนาระบบรับเข้าศึกษาระบบใหม่

สำนักทดสอบกลาง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549 : 22) กล่าวว่ามหาวิทยาลัยทั้งหลายได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่าระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ แม้จะได้รับการปรับปรุงและมีข้อดีกว่าระบบดั้งเดิมที่เคยใช้อยู่ในอดีตเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังมีข้อเสียอยู่ไม่น้อย ที่ ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) มีความประสงค์ที่จะพัฒนากระบวนการคัดเลือกให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงได้จัดให้มี “คณะทำงานว่าด้วยการรับบุคคลเข้าศึกษาและการวัดผล” (Admission and Assessment Forum) ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลจาก

มหาวิทยาลัยต่างๆ ดำเนินการติดตามการสอบ คัดเลือกมาอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินผลดีผลเสีย พร้อมทั้งหาแนวทางในการพัฒนาระบบการคัดเลือกให้ดีขึ้นต่อไป จากผลของการศึกษาและเฝ้าระวังของคณะทำงานดังกล่าว ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้ เสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยตามหนังสือ ที่ ทบอ. 44/147 ลงวันที่ 19 เมษายน 2544 เกี่ยวกับการปรับปรุงการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในระบบสอบรวม โดยยึดหลักการให้เพิ่มการใช้ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกให้มากขึ้น อีกทั้งให้เพิ่มการพิจารณา ความสามารถของผู้สมัคร โดยพิจารณาจากองค์ประกอบหลักได้แก่ ผลการสอบจากแบบทดสอบวิชาหลัก และ/หรือ แบบทดสอบความสามารถทางการเรียน ซึ่งจะจัดสอบโดยสถาบันทดสอบกลางที่จะได้มีการจัดตั้ง ขึ้นในอนาคต รวมทั้งให้มีการพิจารณาผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนอื่นๆ ที่มีรายละเอียดและได้รับการ ตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ มหาวิทยาลัย/สถาบันอาจกำหนด คุณสมบัติ หรืออาจกำหนดให้มีการสอบวิชาเฉพาะหรือวิชาความถนัดเฉพาะด้านเพิ่มเติมด้วยก็ได้ โดยการจัดสอบให้ทำโดยระบบการสอบรวม ซึ่งในปัจจุบันนี้ถือว่าเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากอยู่แล้ว ทั้งนี้การปรับปรุงสาระในกระบวนการคัดเลือกดังกล่าว จะเป็นไปโดยสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และได้เสนอให้เริ่มใช้ระบบที่จะปรับปรุงใหม่นี้ตั้งแต่ปี การศึกษา พ.ศ.2547 เป็นต้นไป (ต่อมา จากการศึกษาเพิ่มเติมพบว่ากำหนดดังกล่าวไม่อาจเป็นไปได้ จึงได้กำหนดให้ใช้ระบบใหม่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นไป) ต่อมารัฐบาลปัจจุบันโดย พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ให้ความสนใจระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นอันมาก และให้ นโยบายในการพัฒนาระบบการคัดเลือกว่า ควรจะปรับเปลี่ยนจากระบบการสอบแข่งขัน หรือ Entrance Examination ดังที่เป็นมาแต่อดีตถึงปัจจุบันไปเป็นระบบการรับเข้า (Admission) โดยพิจารณาจากผลการ เรียนที่นักเรียนสะสมมาในการเรียนระดับมัธยมศึกษา

3.3 แนวทางและหลักการในการพัฒนาระบบใหม่

สำนักทดสอบกลาง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549 : 28 - 31) กล่าวว่าในการพิจารณาของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย(ทปอ.).ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ได้ยึดหลักการแนวทางเพื่อกำหนดเป็นระบบใหม่ในการรับบุคคลเข้า ศึกษาฯ ดังต่อไปนี้

3.3.1 ระบบใหม่จะต้องปรับเปลี่ยนจากระบบสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (Entrance Examination) เป็นระบบการรับเข้า Admissions โดยพิจารณาจากผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษา และต้องเป็นระบบที่มีความยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้

3.3.2 การพิจารณาผลการเรียนเพื่อประโยชน์ในการรับเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะพิจารณาจาก การวัดผลด้วยวิธีการ และตามช่วงเวลาต่างๆ ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกระบวนการ ปฏิรูปการศึกษา การพิจารณาผลการเรียนเป็นกิจกรรมทั้งในหลักสูตร

และกิจกรรมประกอบดำเนินการโดย สถานศึกษา

3.3.3 หลักเกณฑ์การสอบเพิ่มเติมโดยตั้งเป้าหมายว่า เมื่อผู้สำเร็จการศึกษาออกจากสถานศึกษาระดับ มัธยมศึกษา ก็จะมีข้อมูลเพียงพอแก่การพิจารณารับเข้าของมหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องมีการจัดสอบคัดเลือก เพิ่มเติมเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหรือแม้หากมีการสอบเพิ่มเติม กำหนดให้ได้ไม่เกิน 3 รายวิชา

3.3.4 การดำเนินการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษา จะดำเนินการเป็นระบบกลาง หรือ Central University Admissions System (CUAS)

3.4 ผลการดำเนินการ : ระบบใหม่ในการรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

สำนักทดสอบกลาง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549 : 45) กล่าวว่า ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้บรรลุถึงข้อยุติ ซึ่งจะประกอบเป็นระบบใหม่ที่จะใช้สำหรับการรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยมีข้อสรุปดังต่อไปนี้

ผลการดำเนินการ : ระบบใหม่ในการรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้บรรลุถึงข้อยุติ ซึ่งจะประกอบเป็นระบบใหม่ที่จะใช้สำหรับการรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยมีข้อสรุปดังต่อไปนี้

องค์ประกอบของระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา (Admissions)

องค์ประกอบปีการศึกษา 2549-2552	ค่าน้ำหนัก
1. ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (GPAX)	10%
2. ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA กลุ่มสาระ 3 – 5 กลุ่ม จาก 8 กลุ่ม)	20%
3. ผลการสอบทางศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O-NET)	35 – 70%
4. ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test : A-NET) และ/หรือ วิชาเฉพาะไม่เกิน 3 วิชา	0 – 35%

คำอธิบาย

องค์ประกอบที่ 1 ค่า GPAX เป็นตัวเลขวัดผลการเรียนที่รวบรวมมาจากการเรียนทุกรายวิชา และทุกชั้นปี จึงเป็นคะแนนที่สะท้อนผลการเรียนจริงของนักเรียน และเป็นหลักประกันว่าผู้สมัครเข้าศึกษาได้ ผ่านกระบวนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาโดยครบถ้วน เป็นการให้กระบวนการพัฒนาคนขึ้นได้ โดยสมบูรณ์ตามแผนการศึกษาแม้ว่าอาจมีข้อท้วงติงว่าค่า GPAX จากโรงเรียนต่างๆ อาจไม่อยู่มาตรฐาน เดียวกัน และการใช้ค่า GPAX เป็นเหตุให้เกิดความเครียดในการเรียน เนื่องจากนักเรียนกังวลที่จะต้องทำ คะแนนให้ได้อยู่ตลอดเวลาก็ตาม แต่ค่าคะแนนดังกล่าวก็ยังเป็นดัชนีบ่งชี้ที่ดีที่สุดเท่าที่มีในปัจจุบันประกอบกับ จากการศึกษาเบื้องต้นและการเฝ้าระวังของหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยได้บ่งชี้ว่า ค่า GPAX จากโรงเรียนมีความน่าเชื่อถือ และไม่ได้มีข้อเสียหายตามที่เป็นที่กังวล แต่อย่างไรก็ดี ส่วนประเด็นที่ผู้เรียนอาจเกิดความเครียดจากการเรียนเพื่อทำค่า GPAX ให้สูงขึ้น ทางด้านหนึ่ง น่าจะเป็นผลที่ทำให้นักเรียนตั้งใจในการเรียน การผ่อนคลายความเครียดน่าจะกระทำโดยการปรับทัศนคติ และการดูแลของครอบครัว อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ยังไม่มีข้อมูลเชิงละเอียดในทางวิชาการที่มากเพียงพอที่จะ ยืนยันความเชื่อถือได้ของค่า GPAX โดยสมบูรณ์ ทปอ. จึงเห็นว่าน้ำหนักของค่าคะแนนดังกล่าวที่จะ นำมาใช้ไม่ควรที่จะมากขึ้นกว่าที่ใช้อยู่กำหนดให้ค่าน้ำหนักเพียงร้อยละ 10

องค์ประกอบที่ 2 การกำหนดให้น้ำผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA) มาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการคัดเลือกเพื่อต้องการคัดนักเรียนได้ตรงตามความสามารถหรือความถนัด โดยแต่ละคณะวิชาได้กำหนดกลุ่มสาระที่จะนำมาพิจารณาสอดคล้องกับสาขาวิชาที่นักเรียนจะศึกษาต่อ อันเป็นการพิจารณาคุณลักษณะของนักเรียนที่ละเอียดขึ้นกว่าการดูจาก GPAX ซึ่งเป็นภาพรวม

องค์ประกอบที่ 3 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กำหนดให้มีการประเมิน คุณภาพระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการ ประเมินคุณภาพระดับชาติ (การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน O – NET) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่สำคัญ สำหรับการประเมินคุณภาพของช่วงชั้นที่ 4 หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะพิจารณาใน 5 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และ ภาษาอังกฤษ การสอบตามช่วงชั้นทั้ง 4 ช่วงชั้นจะเป็นการจัดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางที่กำลังจัดตั้งขึ้น วัตถุประสงค์เบื้องต้นของการทดสอบเพื่อประโยชน์ในการประกัน คุณภาพการศึกษา และเป็นดัชนีบ่งชี้เพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยหลักการ คือ GPA ที่ได้จากโรงเรียนไม่ควรแตกต่างจากคะแนนสอบ O - NET อย่างมีนัยสำคัญ หากมีความแตกต่าง กันมาก สถานศึกษาก็จะต้องดำเนินการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและการ

วัดผลประเมินผลให้ได้มาตรฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดค่าคะแนน O-NET นี้ นอกจากวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว จึงน่าจะนำมาใช้ เพื่อประโยชน์ในการรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ด้วยองค์ประกอบที่ 4 การกำหนดสอบ A – NET และ/หรือวิชาเฉพาะตามองค์ประกอบที่ 4 นี้ เพื่อให้คณะวิชาต่างๆ ได้มีโอกาสทดสอบเพิ่มเติม หากเห็นว่าคะแนนจาก O – NET และ GPA ไม่เพียงพอ สำหรับการพิจารณาความเหมาะสมในการศึกษาต่อ ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีรายวิชาที่จำเป็นจะต้องสอบให้น้อย ที่สุด และควรทำการทดสอบในคราวเดียวกับการสอบ O – NET

โดยสรุปจะเห็นว่ากระบวนการรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในระบบ Admissions นี้ จะพิจารณา จากข้อมูลของนักเรียนนี้ได้ในช่วงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแทบทั้งสิ้น โดยหลีกเลี่ยงการสอบ เพิ่มเติมหรือหากมีการสอบก็ให้สอบเท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกิน 3 รายวิชา

1. O – NET เป็นการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) เป็นการสอบตามขั้นตอน เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรใหม่ และนักเรียนต้องสอบทุกช่วงชั้นของ 4 ช่วงชั้น (ป.3, ป.6, ม.3, ม.6) สำหรับผู้เรียนจบหลักสูตรการศึกษาช่วงชั้นที่ 4 จึงนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งนักเรียนจะต้องสอบตามระบบการเรียนโดยปกติอยู่แล้ว ไม่ใช่เป็นการกำหนดให้สอบเพิ่มเติม และสถาบันอุดมศึกษาเห็นร่วมกันว่าน่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ จึงได้กำหนดให้นำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบ

2. A – NET เป็นการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test) คือ สิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาขอให้มีการจัดสอบเพิ่มเติม ซึ่งคณะจะกำหนดให้สอบได้ไม่เกิน 3 วิชา ลักษณะข้อสอบเชิงคิดวิเคราะห์ ไม่ได้อิงเนื้อหาและความจำ ทั้งนี้ มีหลายคณะวิชาที่ได้กำหนดให้สอบ A – NET เพิ่มเติม ในระยะแรกจะจัดสอบเพียงครั้งเดียว โดยจัดสอบต่อจากการสอบ O - NET นักเรียนสามารถสมัครสอบ A - NET ได้มากกว่า 1 ครั้ง โดยใช้ผลคะแนนการสอบครั้งที่ดีที่สุด ยื่นสมัครเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา การสอบ A - NET แต่ละครั้งจะมีอายุการใช้ 2 ปี

3.5 รูปแบบวิชาและเกณฑ์ในการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในคณะ/ประเภทวิชาต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นกลุ่มสาขาต่างๆ ดังนี้ (สำนักทดสอบกลาง สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา, 2549 : 51 - 72)

3.5.1 กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ เกษตรศาสตร์ สหเวชศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษาและสุขศึกษา

3.5.2 กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

3.5.3 กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์

3.5.4 กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์

3.5.5 กลุ่มเกษตรศาสตร์ ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร วนศาสตร์
เทคโนโลยีการเกษตร

3.5.6 กลุ่มบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการการท่องเที่ยว และเศรษฐศาสตร์

1 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี เศรษฐศาสตร์

2 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและโรงแรม

3.5.7 กลุ่มครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (การสอน)

3.5.8 กลุ่มศิลปกรรม วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิจิตรศิลป์
ทัศนศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์

3.5.9 กลุ่มมนุษยและสังคมศาสตร์ เช่น คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ อักษรศาสตร์
ศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เป็นต้น
โดยมีรายละเอียดของกลุ่มต่างๆ ดังนำเสนอในตารางดังนี้

1 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ แยกเป็น 4 กลุ่มย่อย ดังนี้

ตาราง 1 วิทยาศาสตร์สุขภาพ

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	4
2.2 สังคมฯ	22	4
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	4
2.4 คณิตศาสตร์	24	4
2.5 วิทยาศาสตร์	25	4
3. O – NET	01 – 05	35
4. A – NET		35
4.1 ภาษาอังกฤษ 2	13	10
4.2 คณิตศาสตร์ 2	14	10
4.3 วิทยาศาสตร์ 2	15	15

ตาราง 2 สุขศึกษาและพลศึกษา

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	2
2.2 ภาษาต่างประเทศ	23	2
2.3 คณิตศาสตร์	24	3
2.4 วิทยาศาสตร์	25	3
3. O – NET	01 – 05	35
4. A – NET		35
4.1 ภาษาอังกฤษ 2	13	10
4.2 คณิตศาสตร์ 2	14	10
4.3 วิทยาศาสตร์ 2	15	15

ตาราง 3 วิทยาศาสตร์การกีฬา (รูปแบบที่ 1)

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	2
2.2 ภาษาต่างประเทศ	23	2
2.3 คณิตศาสตร์	24	3
2.4 วิทยาศาสตร์	25	3
2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา	26	10
3. O – NET	01 – 05	40
4. A – NET		30
4.1 ภาษาอังกฤษ 2	13	10
4.2 คณิตศาสตร์ 2	14	10
4.3 วิทยาศาสตร์ 2	15	10

ตาราง 4 วิทยาศาสตร์การกีฬา (รูปแบบที่ 2)

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	2
2.2 ภาษาต่างประเทศ	23	2
2.3 คณิตศาสตร์	24	3
2.4 วิทยาศาสตร์	25	3
2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา	26	10
3. O – NET	01 – 05	40
4. A – NET		30
4.1 ภาษาไทย 2	11	10
4.2 สังคมศึกษา 2	12	10
4.3 ภาษาอังกฤษ 2	13	10

2. สาขาวิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์

ตาราง 5 วิทยาศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	3
2.2 สังคมฯ	22	3
2.3 ภาษาอังกฤษ	23	3
2.4 คณิตศาสตร์	24	5
2.5 วิทยาศาสตร์	25	6
3. O - NET	01 – 05	35
4. A - NET		35
4.1 ภาษาอังกฤษ 2	13	5
4.2 คณิตศาสตร์ 2	14	10
4.3 วิทยาศาสตร์ 2	15	20

ตาราง 6 วิศวกรรมศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	4
2.2 สังคมฯ	22	4
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	4
2.4 คณิตศาสตร์	24	4
2.5 วิทยาศาสตร์	25	4
3. O - NET	01 – 05	40
4. A - NET / วิชาเฉพาะ		30
4.1 คณิตศาสตร์ 2	14	10
4.2 วิทยาศาสตร์ 2	15	10
4.3 ความถนัดทาง	37	10
วิศวกรรม		

3. สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ และเกษตรศาสตร์

ตาราง 7 สถาปัตยกรรมศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	2.5
2.2 สังคมฯ	22	2.5
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	5
2.4 คณิตศาสตร์	24	5
2.5 วิทยาศาสตร์	25	5
3. O - 4. วิชาเฉพาะ NET	01 – 05	40
4. A - NET		30
4.1 คณิตศาสตร์ 2	14	10
4.2 วิทยาศาสตร์ 2	15	10
4.3 ความถนัดทาง วิศวกรรม	38	10

ตาราง 8 เกษตรศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	3
2.2 สังคมฯ	22	3
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	4
2.4 คณิตศาสตร์	24	4
2.5 วิทยาศาสตร์	25	6
3. O - NET	01 – 05	40
4. A - NET		30
4.1 คณิตศาสตร์ 2	14	10
4.2 วิทยาศาสตร์ 2	15	20

4. สาขาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์ แยก
เป็น 2 กลุ่มย่อย

ตาราง 9 บริหารธุรกิจพาณิชยศาสตร์ บัญชี เศรษฐศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	4
2.2 สังคมฯ	22	4
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	4
2.4 คณิตศาสตร์	24	4
2.5 วิทยาศาสตร์	25	4
3. O - NET	01.05	35
4. A - NET		35
4.1 ภาษาอังกฤษ	13	15
4.2 คณิตศาสตร์ 2	14	20

ตาราง 10 การจัดการท่องเที่ยว

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศาสตร์	22	4
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	10
2.4 คณิตศาสตร์	24	5
2.5 วิทยาศาสตร์	25	4
3. O - NET	01-05	70
4. A - NET		35
4.1 ภาษาอังกฤษ	13	15
4.2 คณิตศาสตร์ 2	14	20

5. สาขาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์

ตาราง 11 ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	4
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	4
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	4
2.4 คณิตศาสตร์	24	4
2.5 วิทยาศาสตร์	25	4
3. O – NET	01 – 05	40
4. A – NET / วิชาเฉพาะ		35
4.1 ความถนัดทาง	39	10
วิชาชีพครู		
4.2 วิชาเอก/วิชาเฉพาะ	11-15	20
(ไม่เกิน 2 วิชาๆ ละ 10%	31-38	45-46
ถ้าสอบวิชาเดียว 20%)	40-47	47

ตาราง 12 ศิลปกรรมศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	6
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	6
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	6
2.4 คณิตศาสตร์	24	6
2.5 วิทยาศาสตร์	25	6
3. O – NET	01 – 05	35
4. A- NET/วิชาเฉพาะ		35
4.1 กลุ่มปฏิบัติอย่าง เดี่ยว หรือ	41-42	35
4.2 กลุ่มทฤษฎี + ปฏิบัติ (ไม่เกิน 2 วิชาๆ ละ 10% ถ้าสอบวิชาเดียว 20%)	43- 44 31-38 40-47	35 45-46 47

6. สาขาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์แยกเป็น 9 กลุ่มย่อย
ตาราง 13 นิเทศศาสตร์/วารสารศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	5
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	5
2.4 คณิตศาสตร์	24	5
2.5 วิทยาศาสตร์	25	5
2.6 ศิลปะ	27	5
3. O - NET	01 – 05	70

ตาราง 14 รัฐประศาสนศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	10
2.3 คณิตศาสตร์	24	5
3. O - NET	01 – 05	70
4. A - NET		35
4.1 คณิตศาสตร์ 2	14	35

ตาราง 15 สังคมวิทยา / มานุษยวิทยา / สังคมศาสตร์ (รูปแบบที่ 1)

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	4
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	4
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	4
2.4 คณิตศาสตร์	24	4
2.5 วิทยาศาสตร์	25	4
3. O - NET	01 – 05	70
3.1 ภาษาไทย	01	10
3.2 สังคมศึกษา	02	10
3.3 ภาษาอังกฤษ	03	15
4. A - NET		35
4.1 คณิตศาสตร์ 2	14	20
4.2 วิทยาศาสตร์ 2	15	15

ตาราง 16 สังคมวิทยา / มานุษยวิทยา / สังคมศาสตร์ (รูปแบบที่ 2)

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	4
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	4
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	4
2.4 คณิตศาสตร์	24	4
2.5 วิทยาศาสตร์	25	4
3. O - NET	01 – 05	35
3.1 ภาษาไทย	01	10
3.2 สังคมศึกษา	02	10
3.3 ภาษาอังกฤษ	03	15
4. A - NET		35
4.1 คณิตศาสตร์ 2	14	20
4.2 วิทยาศาสตร์ 2	15	15

ตาราง 17 รัฐศาสตร์/ สาขาการปกครอง/บริหารรัฐกิจ

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	10
2.3 ภาษาต่างประเทศ / คณิตศาสตร์	23/24	5
3. O - NET	01 – 05	35
4. A – NET / วิชาเฉพาะ		35
สังคมศึกษา 2 / ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	12 / 31-36	35 / 10

ตาราง 18 รัฐศาสตร์ / สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	10
2.3 ภาษาต่างประเทศ / คณิตศาสตร์	23/24	5
3. O - NET	01 – 05	35
4. A – NET		35
4.1 สังคมศึกษา 2	12	17.5
4.2 ภาษาอังกฤษ 2/ บาลี / ฝรั่งเศส /เยอรมัน / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	13 / 31 - 36	17.5

ตาราง 19 สังคมสงเคราะห์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	5
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	5
2.4 คณิตศาสตร์	24	2.5
2.5 วิทยาศาสตร์	25	2.5
3. O - NET		55
3.1 ภาษาไทย	01	20
3.2 สังคมศึกษา	02	20
3.3 ภาษาอังกฤษ	03	15
4. A – NET		15
4.1 คณิตศาสตร์2 / วิทยาศาสตร์2 / ฝรั่งเศส / เยอรมัน/ บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก1 วิชา)	14 / 15 / 31 – 36	15

ตาราง 20 นิติศาสตร์

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	7
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	6
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	7
2.4 คณิตศาสตร์	24	2.5
2.5 วิทยาศาสตร์	25	2.5
3. O - NET		55
3.1 ภาษาไทย	01	18
3.2 สังคมศึกษา	02	19
3.3 ภาษาอังกฤษ	03	18
4. A – NET		15
4.1 คณิตศาสตร์ 2 / วิทยาศาสตร์ 2 / ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	14 /15 / 31 – 36	15

ตาราง 21 มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 1

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึกษา	22	5
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	5
2.4 คณิตศาสตร์	24	5
3. O - NET	35	2.5
3.1 ภาษาไทย	01	10
3.2 สังคมศึกษา	02	10
3.3 ภาษาอังกฤษ	03	15
4. A – NET		35
4.1 ภาษาไทย 2	11	10
4.2 ภาษาอังกฤษ 2	13	10
4.3 คณิตศาสตร์ 2 / วิทยาศาสตร์ 2 (เลือก 1วิชา)	14/15	15

ตาราง 22 มหุขยศาศตร / คิลปศาศตร / อักษรศาศตร รูลแบบที่ 2

องค้ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระย)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึษา	22	5
2.3 ภาษาต่าประเทศ	23	10
2.4 คณิศศาศตร	24	5
3. O - NET	35	2.5
3.1 ภาษาไทย	01	10
3.2 สังคมศึษา	02	10
3.3 ภาษาอังกฤษ	03	15
4. A – NET		35
4.1 ภาษาไทย 2	11	10
4.2 ภาษาอังกฤษ 2	13	10
4.3 คณิศศาศตร 2 /	14/15	15
วิทย์ศาศตร 2 (เลือก 1วิชา)		

ตาราง 23 มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 3

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	5
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	5
2.4 คณิตศาสตร์	24	5
3. O - NET	01 – 05	35
4. A – NET		35
4.1 ภาษาไทย 2	11	10
4.2 ภาษาอังกฤษ 2	13	10
4.3 คณิตศาสตร์ 2 / วิทยาศาสตร์ 2 (เลือก 1วิชา)	14/15	15

ตาราง 24 มหุขยศาศตร / คิลปศาศตร / อักษรศาศตร รุปแบบที่ 4

องค้ปรกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระย)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึษา	22	5
2.3 ภาษาต่าประเทศ	23	10
2.4 คณิศศาศตร	24	5
3. O - NET	01 - 05	35
4. A – NET		35
4.1 ภาษาไทย 2	11	10
4.2 ภาษาอังกฤษ 2	13	10
4.3 ฟรังเศส / เยอรมัน / บาลี / จีน / ญี่ปุ่น / อาหรับ (เลือก 1 วิชา)	31 – 36	15

ตาราง 25 มหุขยศาศตร / คิลปศาศตร / อักษรศาศตร รูปแบบที่ 5

องค้ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึษาฯ	22	5
2.3 ภาษาต่าประเทศ	23	10
2.4 คณิตศาศตร	24	5
3. O - NET	01 - 05	35
4. A – NET		35
4.1 ภาษาไทย 2 / สังคมศึษา 2 / ภาษา อังกฤษ 2 / ฝรั่งเศส / เยอรมัน / บาลี / อาหรับ / จีน / ญี่ปุ่น (เลือก 1 วิชา)	11 / 12 / 13 / 31 – 36	35

ตาราง 26 มหุขยศาศตร / คิลปศาศตร / อักษรศาศตร รูปแบบที่ 6

องค้ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึษาฯ	22	5
2.3 ภาษาต่าประเทศ	23	10
2.4 คณิตศาศตร	24	5
3. O - NET		70

ตาราง 27 มหุขยศศศตร / คศลปศศศตร / อศษรศศศตร รูลบแบบที่ 7

องค้ปรรคอบ	รหศศ	คําร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่บศรระย)		20
2.1 ภาษศไทย	21	5
2.2 สศงคคศศศษศ	22	5
2.3 ภาษศตํางปรรคศศ	23	5
2.4 คณศตศศศตร	24	5
3. O - NET		70
3.1 ภาษศไทย	01	23
3.2 สศงคคศศศษศ	02	23
3.3 ภาษศอศงกฤษ	03	24
4. A – NET		35
4.1 ภาษศไทย 2/ สศงคคศศศษศ 2 / ภาษศอศงกฤษ 2 / ฝรํงศศศ / ยศอรคํน / บาลศ / อศหรํบ / จศน / ญศปุน (ลศศอก 1 วศศ)	11 / 12 / 13 / 31 – 36	35

ตาราง 28 มหุขยศศศตร / คศลปศศศตร / อศษรศศศตร รูลบแบบที่ 8

องค้ปรรคอบ	รหศศ	คําร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่บศรระย)		20
2.1 ภาษศไทย	21	5
2.2 สศงคคศศศษศ	22	5
2.3 ภาษศตํางปรรคศศ	23	5
2.4 คณศตศศศตร	24	5
3. O - NET	01-05	70

ตาราง 29 มนุษยศาสตร์ / ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์ รูปแบบที่ 9

องค์ประกอบ	รหัส	ค่าร้อยละ
1. GPAX		10
2. GPA (กลุ่มสาระฯ)		20
2.1 ภาษาไทย	21	5
2.2 สังคมศึกษาฯ	22	5
2.3 ภาษาต่างประเทศ	23	10
3. O - NET	01-05	70

การบริหารจัดการระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา (Central University

Admissions System) สำนักทดสอบทางการศึกษา (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2549 : 20)

กำหนดไว้ดังนี้

1. ผู้สมัครระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา จะต้องสมัครผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทั้งหมด (www.cuas.or.th) พร้อมชำระเงินค่าสมัครผ่านระบบธนาคารตามที่กำหนด ยกเว้นกรณีผู้สมัครในบางพื้นที่ที่ไม่พร้อมใช้ระบบ อินเทอร์เน็ต ให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นศูนย์รับสมัครเอ็นทรานซ์เดิม ซึ่งอยู่ในพื้นที่อำนวยความสะดวกในการสมัครให้
2. ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ในระเบียบการรับสมัครจะเผยแพร่ในระบบอินเทอร์เน็ต แต่จะพิมพ์ จำหน่ายส่วนหนึ่งสำหรับผู้สมัครที่ต้องการศึกษาข้อมูลจากเล่มระเบียบการโดยตรง
3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานกลางรับสมัครและประมวลผลการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาในระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา ซึ่งจะดำเนินการในช่วงเดือนเมษายน โดยผู้สมัครจะสมัคร ได้ 4 อันดับผลการคัดเลือกจะประกาศเพียงอันดับเดียวเหมือนเอ็นทรานซ์ และในโอกาสต่อไปจะพัฒนาให้ ประกาศผลการคัดเลือกได้หลายอันดับ โดยจะแจ้งให้ผู้สมัครตัดสินใจว่าจะเลือกเรียนในสาขาใด
4. การสอบ O - NET และ A - NET จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในสายอาชีวศึกษาและหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนที่เทียบเท่า ม.6 มีสิทธิ์สมัครสอบได้ โดยสอบพร้อมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. การดำเนินการประชาสัมพันธ์ ให้อาจารย์ อาจารย์แนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้ปกครอง และเขตพื้นที่การศึกษา ให้ทราบเกี่ยวกับการรับบุคคลเข้าศึกษาในระบบกลาง (Admissions) ทั่วทุกภูมิภาค 76 จังหวัด ทั่วประเทศ

นอกจากนี้มีการกำหนดรหัสกลุ่มสาระและชื่อวิชาสอบ ดังนี้

กลุ่มสาระ	วิชาเฉพาะ
O - NET	31 ภาษาฝรั่งเศส
01 ภาษาไทย	32 ภาษาเยอรมัน
02 สังคมศึกษา	33 ภาษาบาลี
03 ภาษาอังกฤษ	34 ภาษาอาหรับ
04 คณิตศาสตร์	35 ภาษาจีน
05 วิทยาศาสตร์	36 ภาษาญี่ปุ่น
A – NET	37 ความถนัดทางวิศวกรรม
11 ภาษาไทย 2	38 ความถนัดทางสถาปัตยกรรม
12 สังคมศึกษา 2	39 ความถนัดทางวิชาชีพครู
13 ภาษาอังกฤษ 2	40 ความรู้ความถนัดทางศิลป์
14 คณิตศาสตร์ 2	41 ทฤษฎีทัศนศิลป์
15 วิทยาศาสตร์ 2	42 ปฏิบัติทัศนศิลป์
GPA กลุ่มสาระ	43 ทฤษฎีนิพนธ์ศิลป์
21 ภาษาไทย	44 ปฏิบัตินิพนธ์ศิลป์
22 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	45 วาดเส้น
23 ภาษาต่างประเทศ	46 องค์ประกอบศิลป์
24 คณิตศาสตร์	47 ความถนัดทางนิเทศศิลป์
25 วิทยาศาสตร์	
26 สุขศึกษาและพลศึกษา	
27 ศิลปะ	
28 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	

4. การศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ

ในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษานั้น มีสถานที่ที่รับสมัครนักเรียนเข้าศึกษาต่อมากมายอาทิเช่น มหาวิทยาลัยในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมหาวิทยาลัยของภาคเอกชน ฯลฯ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นนักเรียนจะต้องผ่านการคัดเลือกโดยการสอบ แข่งขันให้ได้ตามเกณฑ์ที่แต่ละมหาวิทยาลัยกำหนดไว้จึงจะสามารถเข้าไปเรียนได้

และในรายวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยจึงขอทำการศึกษา เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาที่เปิด รองรับให้นักเรียนแผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ ได้มีโอกาสตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล ที่ใช้เป็นองค์ประกอบในการเลือกศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ที่นักเรียนในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณสามารถเลือกศึกษาต่อได้ โดยประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยของรัฐ 23 แห่ง ประกอบด้วย

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. มหาวิทยาลัยทักษิณ
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
8. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
9. มหาวิตาลัยนเรศวร
10. มหาวิทยาลัยบูรพา
11. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
12. มหาวิทยาลัยมหิดล
13. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
14. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
15. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
16. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
17. มหาวิทยาลัยศิลปากร
18. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
19. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
20. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง

21. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
22. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
23. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

มหาวิทยาลัยของเอกชน 60 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
5. มหาวิทยาลัยพายัพ
6. มหาวิทยาลัยสยาม
7. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
8. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
9. มหาวิทยาลัยเกริก
10. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
11. มหาวิทยาลัยรังสิต
12. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
13. มหาวิทยาลัยโยนก
14. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
15. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
16. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
17. วิทยาลัยพินิจโลก
18. วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
19. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ
20. มหาวิทยาลัยราชธานี
21. มหาวิทยาลัยราชธานีอุดร
22. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
23. วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
24. วิทยาลัยรัชต์ภาคย์
25. วิทยาลัยโสภณ
26. วิทยาลัยดุสิตธานี
27. วิทยาลัยทองสุข
28. วิทยาลัยมิชชั่น
29. มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

- 30.มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
- 31.มหาวิทยาลัยธนบุรี
- 32.มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
- 33.วิทยาลัยโปลีเทคนิคฯ
- 34.มหาวิทยาลัยคริสเตียน
- 35.วิทยาลัยเชียงราย
- 36.วิทยาลัยตาปี
- 37.มหาวิทยาลัยนอร์ท – เชียงใหม่
- 38.วิทยาลัยสันตพล
- 39.วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
- 40.มหาวิทยาลัยปทุมธานี
- 41.มหาวิทยาลัยเอเซีย
- 42.วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
- 43.มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
- 44.วิทยาลัยเซนต์เทเรซา – อินท
- 45.มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- 46.มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์
- 47.วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
- 48.วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- 49.วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย
- 50.มหาวิทยาลัยภาคกลาง
- 51.มหาวิทยาลัยชินวัตร
- 52.มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
- 53.วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ
- 54.สถาบันเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์
- 55.วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
- 56.วิทยาลัยนครราชสีมา
- 57.วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง
- 58.วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
- 59.สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น
- 60.วิทยาลัยราชพฤกษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏ 41 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
15. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
16. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
17. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
18. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
19. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
20. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
21. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
22. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
23. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม
24. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
25. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
26. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
27. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี
28. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
29. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
30. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
31. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
32. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

- 33.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- 34.มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 35.มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 36.มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- 37.มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 38.มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- 39.มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 40.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- 41.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน

รายละเอียดของกลุ่มคณะ/สาขาต่าง ๆ ที่นักเรียนสายศิลป์ – คำนวณ สามารถเลือกเรียนได้

1. กลุ่มบริหารพาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการการท่องเที่ยว และ เศรษฐศาสตร์

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี / คณะบริหารธุรกิจ ใช้เวลาในการศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ตามแต่ละมหาวิทยาลัย ศึกษาถึงลักษณะของธุรกิจเอกชนทุกด้าน ภาระหน้าที่ของสายงานต่าง ๆ ในการบริหารธุรกิจ ได้แก่ การจัดการทั่วไป การเงินและการธนาคาร การบัญชี การตลาด การผลิต การบริหารงานบุคคลและพฤติกรรมองค์กร สถิติและข้อมูลทางธุรกิจ การบริหารระบบข้อมูลธุรกิจ ธุรกิจการประกันภัย ประกันชีวิตและสุขภาพ ประกอบด้วยสาขาต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต ประกอบด้วย 3 สาขาวิชา ดังนี้

สาขาการบัญชี จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎีการบัญชี การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้กับงานบัญชีและวิชาชีพการสอบบัญชี

สาขาการต้นทุน จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎีการบัญชี รวมทั้งระบบวิธีการบัญชี ต้นทุน และการวิเคราะห์ต้นทุน

สาขาระบบสารสนเทศทางการบัญชี จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎีการบัญชี รวมทั้งการออกแบบวิเคราะห์และจัดระบบข้อมูลทางบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์

2. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต แบ่งเป็นสาขาต่าง ๆ ดังนี้

สาขาการเงินและการธนาคาร จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการบริหารการเงินของธุรกิจ สถาบันการเงิน และองค์การรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถและมีทักษะทางการเงินในทุกด้าน อันได้แก่ ทักษะทางแนวคิด และหลักการที่ดี (Conceptual Skill) ทักษะทางการวิเคราะห์ที่รอบคอบและแตกฉาน (Analytical Skill) ทักษะทางการประยุกต์ (Application Skill) ความรู้ในการแก้ปัญหาทางการเงินของธุรกิจได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์

สาขาระบบสารสนเทศทางการจัดการ จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการใช้ระบบข้อมูลเพื่อการจัดการ โดยเน้นถึงการนำระบบข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ ระบบทางการบัญชี การเงิน การตลาด ฯลฯ มาใช้ช่วยในการตัดสินใจ ในการวางแผน และควบคุมการดำเนินงานธุรกิจ โดยนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารและด้านคอมพิวเตอร์มาใช้ในการประมวลข้อมูล นอกจากนี้ยังศึกษาถึงการออกแบบระบบสารสนเทศ การจัดการและการใช้ทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สาขาการจัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดสรรและการใช้บุคลากรอย่างเหมาะสมในภาวะหน้าที่ต่าง ๆ ของการจัดการ และดำเนินธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้เรียนในสาขานี้จะได้เรียนรู้แนวคิดที่ทันสมัยในการบริหารองค์การ การพัฒนาภาวะผู้นำ การติดต่อสื่อสาร การพัฒนาองค์การ การวิเคราะห์พฤติกรรมองค์การ และทักษะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนกำลังคน การคัดเลือกและสรรหา การฝึกอบรมและพัฒนาการบริหารค่าจ้าง เงินเดือน และการบริหารแรงงานสัมพันธ์ เป็นต้น

สาขาการบริหารอุตสาหกรรมเดินทาง ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจที่เกี่ยวกับการเดินทาง ได้แก่ อุตสาหกรรมโรงแรม การเดินทางและการท่องเที่ยว การขนส่ง ตลอดจนธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการเดินทาง

สาขาการจัดการด้านการผลิตและการดำเนินงาน ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับภาระหน้าที่ทางด้านการผลิต เพื่อให้กิจกรรมและการบริหารในด้านนี้ ได้ผลตามความต้องการขององค์การธุรกิจ

สาขาการบริหารการขนส่งระหว่างประเทศ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับภารกิจ

ต่าง ๆ การจัดการเกี่ยวกับเรื่องการขนส่งสินค้า และการให้บริการการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยต้องศึกษาถึงรูปแบบและวิธีการดำเนินธุรกิจพาณิชย์นาวี และการบริหารการขนส่งทางอากาศในประเด็นต่างๆ ดังนี้ การบริหารและการจัดองค์การขั้นพื้นฐานของบริษัท ประวัติการเดินเรือและการบิน โครงสร้างและลักษณะของอุตสาหกรรมการเดินเรือ บทบาทของผู้ประกอบกิจการ ตัวแทนประเภทต่าง ๆ บทบาทของรัฐ หลักและการปฏิบัติของการเดินเรือ ระบบการขนถ่าย และการจัดวางสินค้า อุปกรณ์การขนส่ง การบริหารการเงินของพาณิชย์นาวี การวิเคราะห์ การขนส่งทางอากาศ เศรษฐศาสตร์การขนส่งเบื้องต้น เป็นต้น

สาขาการตลาด ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับทฤษฎี วิธีการและหน้าที่งานทาง

การตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยจะศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภค การวิจัยตลาด การบริหารการตลาด การบริหารงานขาย การโฆษณาและการส่งเสริมการขาย การบริหารผลิตภัณฑ์และราคา การตลาดระหว่างประเทศ การสัมมนาการตลาด เป็นต้น

สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดการ

ธุรกิจระหว่างประเทศ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

สาขาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ศึกษาถึงทฤษฎี ทักษะและแนวความคิด การ

วิเคราะห์ การเปรียบเทียบ และการประยุกต์ใช้ในการวางกลยุทธ์ การดำเนินงานและปรับตัวทางอสังหาริมทรัพย์ ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มั่นคง

2.10 สาขาบริหารโลจิสติกส์ ศึกษากระบวนการจัดการโลจิสติกส์ การบริหาร

และการจัดการสินค้าคงคลังและคลังสินค้า การวางแผนและควบคุมกระบวนการผลิต กระบวนการจัดซื้อ การบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายและการกระจายสินค้า การวางแผนการขนส่ง ตลอดจนความรู้ในกระบวนการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

2.11 สาขาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว ให้การศึกษาในหลักสำคัญของ

วิชาการจัดการงานด้านการโรงแรมและท่องเที่ยวทั้งด้านวิชาการ และลักษณะงานที่เกิดขึ้นจริงในวงการธุรกิจการโรงแรมและท่องเที่ยว เนื้อหาด้านหลัก คือ งานด้านการจัดการโรงแรมโดยเน้นในแผนกที่สำคัญ คือ แผนกด้านการจัดการท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญทางการจัดการและการดำเนินการในธุรกิจการท่องเที่ยวในด้านการจัดการการเงิน การบัญชี การตลาด รวมถึงการบริหารจัดการในสำนักงานท่องเที่ยว

3. หลักสูตรสถิติศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย 4 สาขาวิชา ดังนี้

สาขาสถิติประยุกต์ จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับทฤษฎีสถิติและการวิเคราะห์สถิติ

ไปประยุกต์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลในสาขาวิชาต่าง ๆ

สาขาประกันภัย จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการประกันภัย

สาขาสถิติคณิตศาสตร์ เน้นหนักเกี่ยวกับทฤษฎีทางสถิติมากขึ้นและการประยุกต์ใช้

สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อธุรกิจ เน้นหนักเกี่ยวกับวิชาด้านคอมพิวเตอร์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่จะนำคอมพิวเตอร์ไปใช้

คณะเศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาถึงพฤติกรรมของสังคมและบุคคล ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อการผลิตสินค้าและบริการ และแจกจ่ายไปยังบุคคลในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เวลาในการศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี ผู้ที่ศึกษาจะมีความรู้และความเข้าใจถึงภาวะเศรษฐกิจ ปัญหาและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น พอที่จะคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตและรู้แนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้

การศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์นั้นอาจแบ่งการเรียนออกได้เป็น 2 หลักสูตรใหญ่ ๆ คือ

1. หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต จะเป็นการเรียนเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี และความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ โดยแบ่งการศึกษาเป็นหมวดวิชาต่าง ๆ เช่น

1.1 หมวดเศรษฐศาสตร์การเงิน ศึกษาถึงบทบาทของเงินและเครดิต สถาบันการเงินที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งศึกษาถึงทฤษฎีการเงินและนโยบายการเงินที่ใช้ในการควบคุมและส่งเสริมเศรษฐกิจ

1.2 หมวดเศรษฐศาสตร์การคลัง ศึกษาถึงนโยบายและมาตรการการคลัง การหารายได้และการใช้จ่ายของรัฐบาล ผลกระทบของมาตรการการคลังที่มีต่อเศรษฐกิจ

1.3 หมวดเศรษฐศาสตร์การพัฒนาและวางแผน ศึกษาว่าด้วยทฤษฎี นโยบายกลยุทธ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และศึกษาจากบทเรียนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย

1.4 หมวดเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาถึงปัญหาและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทรัพยากรมนุษย์ทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ อุปสงค์และอุปทานของทรัพยากรมนุษย์ในตลาดแรงงาน ปัญหาการจ้างงาน ปัญหาแรงงานในเมืองชนบท ปัญหาการว่างงาน และการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

1.5 หมวดเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม ศึกษาถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระบบเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพ ศึกษาถึงพฤติกรรมของหน่วยธุรกิจในภาคเอกชน โครงสร้างของอุตสาหกรรมขนส่งรูปแบบต่าง ๆ และบทบาทของรัฐ ในการผลิตและการกำหนดราคาในรัฐวิสาหกิจ

1.6 หมวดเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ศึกษาถึงทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ ผลของการค้าระหว่างประเทศต่อระบบเศรษฐกิจ ดุลการค้า ดุลการชำระเงิน ภาษี

ศุลกากร และผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ ทฤษฎีการเงินระหว่างประเทศ การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน และผลของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน การรวมกลุ่มระหว่างประเทศ

1.7 หมวดเศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ ศึกษาถึงการนำเครื่องมือทาง

คณิตศาสตร์และสถิติมาใช้ในการอธิบาย ทดสอบและวิเคราะห์ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างรูปแบบให้รัดกุมยิ่งขึ้น รวมทั้งการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการพยากรณ์และเป็นเครื่องมือในการวางนโยบายทางเศรษฐกิจต่อไป

นอกจากนี้อาจมีหมวดวิชาอื่น ๆ อีกเช่น เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ขนส่งและสาธารณูปโภค และเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เป็นต้น

2. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต พอดีแบ่งออกเป็นสาขาต่าง ๆ ได้ดังนี้

2.1 สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางวิชาการ

เศรษฐศาสตร์เกษตรในการจัดการฟาร์ม การผลิตและการตลาดสินค้าเกษตร สินเชื่อการเกษตร ธุรกิจการเกษตร นโยบายเกษตร การค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร สำหรับเป็นพื้นฐานในการเพิ่มพูนความรู้ในด้านการค้นคว้าและวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์เกษตร ตลอดจนการปรับใช้ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์กับเกษตรและชนบทของประเทศไทย มีการฝึกงานภาคสนามเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลและกระบวนการทำวิจัย

2.2 สาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ ศึกษาเกี่ยวกับวิชาการด้านสหกรณ์

เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการองค์การประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรสหกรณ์ ซึ่งให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันตามวิถีทางสหกรณ์ รวมทั้งมีความพร้อมในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ทั้งที่เป็นส่วนหนึ่งของทีมงานและเป็นผู้ในกลุ่ม ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สาขาธุรกิจการเกษตร ศึกษาเกี่ยวกับวิชาที่ครอบคลุมความรู้ ทั้งทาง

ด้านการเกษตรทั้งสาขาพืชและสัตว์ และครอบคลุมถึงความรู้เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ อาทิ การจัดการการผลิตและการแปรรูป การจัดการฟาร์ม การจัดการการตลาดทั้งสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร การจัดการองค์กรและบุคลากร การจัดการการเงินธุรกิจ การบัญชี นโยบายธุรกิจ การวิเคราะห์กรณีศึกษาของหน่วยธุรกิจการเกษตร ตลอดจนด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยกระทบต่อการดำเนินงานทางธุรกิจการเกษตรและมี การศึกษาภายนอกสถานที่ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา และวิเคราะห์จากสภาพเป็นจริงของหน่วยงานของธุรกิจการเกษตร เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ทางวิชาการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานด้านความเข้าใจ และวิเคราะห์ปัญหาทางด้านธุรกิจการเกษตรได้อย่าง

กว้างขวาง มีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีจริยธรรมในอาชีพ และสามารถดำรงตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมได้

2. กลุ่มครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (การสอน)

คณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 5 ปี ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ศิลปศึกษาดนตรีศึกษา การศึกษานอกระบบโรงเรียน และธุรกิจศึกษา พลศึกษา คหกรรมศาสตรศึกษา สุขศึกษา การสอนคณิตศาสตร์ การสอนวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา คอมพิวเตอร์ศึกษา การสอนภาษาญี่ปุ่น โดยปีที่ 5 จะเป็นการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพครูในสถานศึกษา ฯลฯ

และในบางมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ใช้เวลาศึกษา 4 ปี เช่น สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา

3. กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต มีระยะเวลาการศึกษา 5 ปี และ 4 ปี ตามแต่ละมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น

- การศึกษาความรู้พื้นฐานและการศึกษาทั่วไป 1 ปี พื้นฐานประวัติศาสตร์และความรู้ทั่วไปทางสถาปัตยกรรม 1 ปี และความรู้พื้นฐานด้านวิชาชีพชั้นสูง 3 ปี
- มีการฝึกปฏิบัติการก่อสร้างภาคสนามในช่วงปิดภาคฤดูร้อนในชั้นปีที่ 2-3 และฝึกปฏิบัติวิชาชีพในสำนักงานสถาปนิกในช่วงปิดภาคฤดูร้อนในชั้นปีที่ 4 ก่อนผ่านไปสู่ชั้นปีสุดท้าย
- ให้การจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เมื่อจบชั้นปีที่ 3 ประกอบการพิจารณาผ่านมาตรฐานขั้นต่ำก่อนขึ้นชั้นปีที่ 4
- การศึกษาในชั้นปีสุดท้ายจะต้องปฏิบัติงานวิทยานิพนธ์ในสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ก่อนสำเร็จการศึกษา
- ผ่านการสอบประมวลความรู้ทั้งหมด (Comprehensive Exam) ก่อนปฏิบัติงานวิทยานิพนธ์

ผู้ที่เลือกศึกษาในคณะสถาปัตยกรรมจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษดี จะต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษเทียบเท่าในระดับของคะแนนสอบ TOFEL ไม่ต่ำกว่า 500 โดยมีหลักสูตรที่เปิดสอน ได้แก่

1. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ประกอบด้วย 2

หลักสูตรต่อเนื่องกัน คือ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม เป็นหลักสูตรวิชาชีพสถาปัตยกรรมเบื้องต้น 4 ปี เพื่อเตรียมความพร้อมทางวิชาการ สำหรับการศึกษาต่อเนื่องในหลักสูตรสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต ซึ่งเป็นหลักสูตรวิชาชีพสถาปัตยกรรมขั้นสูงอีก 2 ปี โดยอาจเลือกศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การออกแบบสถาปัตยกรรม การบริหาร โครงการงานก่อสร้าง และทรัพยากรอาคาร เทคโนโลยีอาคาร หรือคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี

สารสนเทศ โดยทั่วไปผู้เข้าศึกษาจะต้องผ่านการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโทก่อนการปฏิบัติวิชาชีพ

2. หลักสูตรสถาปัตยกรรมภายในบัณฑิต เป็นหลักสูตรวิชาชีพสถาปัตยกรรมภายในเบื้องต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบวิชาชีพหลังจากจบการศึกษาและเพื่อเตรียมความพร้อมทางวิชาการ สำหรับการศึกษาต่อในหลักสูตรสถาปัตยกรรมภายในมหาบัณฑิต ซึ่งเป็นหลักสูตรวิชาชีพสถาปัตยกรรมภายในชั้นสูง เนื้อหาหลักสูตรเน้นที่การออกแบบ สร้างสรรค์ โดยที่นักศึกษาอาจมุ่งศึกษาเฉพาะทางต่อในระดับปริญญาโทในด้านต่าง ๆ เช่น การออกแบบ ตกแต่งสถาปัตยกรรมภายใน การออกแบบเฟอร์นิเจอร์เพื่อการผลิตทางอุตสาหกรรม การบริหารจัดการ โครงการการก่อสร้าง การบริหารทรัพยากรอาคารในส่วนของสถาปัตยกรรมภายใน การออกแบบนิทรรศการศิลป์ การออกแบบแสงสว่างในงานสถาปัตยกรรมภายใน

3. หลักสูตรการผังเมืองบัณฑิต ใช้เวลาการศึกษา 4 ปี เป็นหลักสูตรที่มุ่งหมายให้ความรู้และทักษะแก่นักศึกษาในด้านการวางแผนเมือง การพัฒนาเมือง และการบริหารจัดการโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาเมือง เป็นหลักสูตรที่บูรณาการและพัฒนางานองค์ความรู้จากหลายสาขาวิชาที่จำเป็นและเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานการวางแผนและการพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จ พร้อมกันนั้นยังมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ควบคู่กับจริยธรรมในการดำเนินบทบาทในการวางแผนและการพัฒนาที่เน้นคุณภาพชีวิตของประชาชน และสังคมโดยรวม และยังดำเนินการโดยความร่วมมือระหว่างประเทศกับสถาปัตยกรรม การศึกษาและองค์กรทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ที่เปิดสอนหรือดำเนินกิจกรรมในด้านการวางแผนและการพัฒนาเมือง ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญ และพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาวิชาสู่การนำไปใช้ในสังคมแห่งยุคโลกาภิวัตน์ต่อไป

4. หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาในการศึกษา 4 ปี โดยจะต้องเรียนร่วมกับสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นระยะเวลา 3 ภาคการศึกษา หลังจากนั้นจึงจะแยกเรียนวิชาเฉพาะของสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมจนจบหลักสูตร เป็นหลักสูตรที่เน้นกระบวนการคิดและการออกแบบที่สร้างสรรค์ โดยให้พื้นฐานวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมทางวิชาการ เพื่อการศึกษาต่อในหลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต โดยที่นักศึกษาสามารถมุ่งการศึกษาเฉพาะทางในระดับปริญญาโท เช่น การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาวะแวดล้อม การออกแบบทางนิเวศวิทยาเชิงภูมิทัศน์ หรือการบริหารจัดการโครงการทางภูมิสถาปัตยกรรม เป็นต้น

ลักษณะงานมีขอบเขตที่กว้างขวาง มีความสัมพันธ์กับงานทุกชนิดที่ใช้ดิน ต้องประสานงานกับผู้ประกอบวิชาชีพสาขาอื่น เช่น สถาปนิก วิศวกร นักผังเมือง นักการเกษตร นักการป่าไม้ นักอนุรักษ์ และผู้ประกอบการการก่อสร้าง โดยมีชนิดและลักษณะงานที่

หลากหลาย เช่น งานออกแบบวางผังที่อยู่อาศัย ชุมชน สวนสัตว์ สนามกอล์ฟ สวนสาธารณะ งานอนุรักษ์พื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ การวางแผนและออกแบบภูมิทัศน์สัญจร เป็นต้น

5. หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี เช่น สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ สาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ สาขาวิชาออกแบบสื่อวัฒนธรรม สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดีโอ สาขาวิชาการถ่ายภาพ สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์

4. กลุ่มศิลปกรรม วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี มีหลายสาขาวิชา ได้แก่ ทัศนศิลป์ นฤมิตรศิลป์ ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ ศิลปะการแสดง การออกแบบเพื่อการแสดงและการแสดงและกำกับการแสดง การออกแบบสื่อสาร การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบแฟชั่น ศิลปะเครื่องประดับ / ออกแบบพัสดุราภรณ์

5. กลุ่มมนุษยและสังคมศาสตร์

คณะนิเทศศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต วารสารศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี มี 6 สาขาวิชา คือ บริหารการสื่อสาร หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ประชาสัมพันธ์ โฆษณา ภาพยนตร์และภาพถ่าย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้การศึกษาอบรม ฝึกฝน และวิจัยทางวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน แก่นักศึกษา ให้มีความรู้ ความชำนาญ สามารถวินิจฉัยและตัดสินใจในสังคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม รวมทั้งเป็นผู้นำสังคม เข้าใจปรัชญาวิชาชีพวารสารศาสตร์ มีจริยธรรม และสำนึกต่อสังคม มีความรอบรู้และทักษะในวิชาชีพ

การเรียนการสอนที่ได้เปิดสอนมี ดังนี้

1. กลุ่มวิชาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ เน้นความรู้ทางด้านการรายงานข่าว การเขียนบทบรรณาธิการ บทความ สารคดี เทคโนโลยีทางการพิมพ์ การออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์ การบรรณาธิกรณ์ ตลอดจนการบริหารหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

2. กลุ่มวิชาวิทยุและโทรทัศน์ เน้นความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทางด้านวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ นับตั้งแต่การเขียนบท การละครและดนตรี การผลิตรายการวิทยุ และโทรทัศน์ และการประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ ตลอดจนการบริหารงานวิทยุและโทรทัศน์

3. กลุ่มวิชาโฆษณา เน้นความรู้เกี่ยวกับหลักการโฆษณา การวางแผนสื่อโฆษณา การสร้างงานโฆษณา การเขียนแบบสร้างสรรค์ การออกแบบโฆษณา การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค การจัดการ การผลิตงานโฆษณา การวิจัยการโฆษณา และการบริหารงานโฆษณา

4. กลุ่มวิชาประชาสัมพันธ์ เน้นความรู้ทางด้านการประชาสัมพันธ์ นับตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน การเขียน การเลือกใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์ของรัฐและธุรกิจ

5. กลุ่มวิชาภาพยนตร์ เน้นให้นักศึกษารู้จักภาพยนตร์ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลอย่างหนึ่งเรื่อยไป จนถึงการใช้สื่อเพื่อความบันเทิง รู้จักวิธีถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด และจินตนาการออกมาเป็นภาพยนตร์ และการใช้ภาพยนตร์เพื่อสื่อความหมาย

6. กลุ่มวิชาการสื่อสาร เน้นให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารการจัดการด้านการสื่อสาร ให้ศึกษาถึงเทคนิคและวิธีการ วิเคราะห์ระบบ นโยบาย และการวางแผน การจัดการด้านการใช้สื่อการประเมินผลการสื่อสาร และการวางแผนการใช้สื่อเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อการพัฒนาองค์การการประชาสัมพันธ์ และการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษ

ควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกช่างสังเกต มีบุคลิกที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ อดทน มีระเบียบวินัย สนใจศึกษาเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และทันต่อเหตุการณ์

คณะนิติศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต โดยมีระยะเวลาการศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตร 4 ปี การศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตให้มีความรู้กฎหมายทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติให้สามารถที่จะออกไปประกอบวิชาชีพทางกฎหมายแขนงต่าง ๆ ได้โดยฝึกให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตกฎหมายให้ถูกต้องแก่กรณี รู้จักใช้เหตุผลเข้าใจใน ตัวยกกฎหมาย ทั้งในการตีความและเจตนารมณ์ของกฎหมาย

คุณสมบัติเบื้องต้นที่จะเรียนกฎหมายได้ดี

1. รักความเป็นธรรม ไม่ทนดูความอยุติธรรมโดยไม่มีปฏิกิริยา
2. รักการใช้เหตุผล ไม่นิยมใช้กำลังตัดสินปัญหา
3. รักการโต้แย้งด้วยเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. กระตือรือร้นใคร่รู้ และพัฒนากฎเกณฑ์สังคมเพื่อสันติสุขของคนหมู่มาก
5. มีความสามารถในการใช้ภาษาดีพอสมควร
6. ควรมีความจำดี แต่ไม่ใช่ท่องจำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดแหล่งข้อมูล
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างชุดข้อมูล
4. การจัดทำระบบข้อมูล

โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2542 และรายละเอียดคณะ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ โดยนำมาจาก

ทบวงมหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถาบันการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จัดการเรียน

การสอนที่รองรับนักเรียนที่จบจากแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ สำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ.)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดคณะและ/หรือสาขาวิชาที่เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก

ทบวงมหาวิทยาลัย

2.2 สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 สถาบันการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่รองรับนักเรียนที่จบจากแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ

2.4 สำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ.)

3. วิธีการสร้างชุดข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างชุดข้อมูล ดังนี้

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2542

3.2 รวบรวมรายละเอียดในแต่ละรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลป์ –

คำนวณ

3.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน ตรวจสอบความถูกต้องทั้งทางด้านเนื้อหาและทางด้านโครงสร้าง

3.4 นำสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อเป็นชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ

3.5 ศึกษาและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับรายละเอียดคณะ และ/หรือ สาขาวิชาที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

3.6 รายละเอียดคณะ และ/หรือสาขาวิชาที่ต้องมีพื้นฐานการเรียนในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.7 ให้ผู้เชี่ยวชาญจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตรวจสอบข้อมูลเพื่อความถูกต้อง

3.8 นำสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการตรวจสอบมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อเป็นชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ

ซึ่งการวิจัยครั้งนี้รวบรวมเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยในสังกัดรัฐบาล 23 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. มหาวิทยาลัยมหิดล
5. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8. มหาวิทยาลัยนเรศวร
9. มหาวิทยาลัยบูรพา
10. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- 11.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 12.มหาวิทยาลัยทักษิณ
- 13.มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 14.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 15.มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- 16.มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- 17.มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
- 18.มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
- 19.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- 20.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง
- 21.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- 22.วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
- 23.วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครฯ

2. มหาวิทยาลัยเอกชน 60 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
5. มหาวิทยาลัยพายัพ
6. มหาวิทยาลัยสยาม
7. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
8. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
9. มหาวิทยาลัยเกริก
10. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
11. มหาวิทยาลัยรังสิต
12. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
13. มหาวิทยาลัยโยนก
14. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
15. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
16. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
17. วิทยาลัยพินิจโลก
18. วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
19. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ

- 20.มหาวิทยาลัยราชธานี
- 21.มหาวิทยาลัยราชธานีอุดร
- 22.มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
- 23.วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
- 24.วิทยาลัยรัชต์ภาคย์
- 25.วิทยาลัยโสภณ
- 26.วิทยาลัยดุสิตธานี
- 27.วิทยาลัยทองสุข
- 28.วิทยาลัยมิชชัน
- 29.มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
- 30.มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
- 31.มหาวิทยาลัยธนบุรี
- 32.มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
- 33.วิทยาลัยโปลีเทคนิคฯ
- 34.มหาวิทยาลัยคริสเตียน
- 35.วิทยาลัยเชียงราย
- 36.วิทยาลัยตาปี
- 37.มหาวิทยาลัยนอร์ท – เชียงใหม่
- 38.วิทยาลัยสันตพล
- 39.วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
- 40.มหาวิทยาลัยปทุมธานี
- 41.มหาวิทยาลัยเอเซีย
- 42.วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
- 43.มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
- 44.วิทยาลัยเซนต์เทเรซา – อินติ
- 45.มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- 46.มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์
- 47.วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
- 48.วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- 49.วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย
- 50.มหาวิทยาลัยภาคกลาง
- 51.มหาวิทยาลัยชินวัตร
- 52.มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

- 53.วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ
- 54.สถาบันเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์
- 55.วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
- 56.วิทยาลัยนครราชสีมา
- 57.วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง
- 58.วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
59. สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น
60. วิทยาลัยราชพฤกษ์

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ 41 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
15. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
16. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
17. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
18. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
19. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
20. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
21. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
22. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
23. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม
24. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- 25.มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- 26.มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- 27.มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- 28.มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- 29.มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- 30.มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- 31.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- 32.มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- 33.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- 34.มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 35.มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 36.มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- 37.มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 38.มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- 39.มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 40.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- 41.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน

4. การจัดทำระบบข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่สังกัด รัฐบาล เอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมดทั่วประเทศ ที่เปิดสาขาให้กับนักเรียนที่เรียน สายศิลป์ - คำนวณเลือกเรียนได้

4.2 ผู้วิจัยจัดระบบข้อมูลโดยแยกเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดรัฐบาล
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

4.3 ผู้วิจัยวิเคราะห์แยกข้อมูลเป็นคณะต่างๆ ตามกลุ่มสาขา ดังนี้

1. กลุ่มบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการการท่องเที่ยว และ
เศรษฐศาสตร์

2. กลุ่มครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (การสอน)

3. กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์

4. กลุ่มศิลปกรรม ทัศนศิลป์และประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์
จิตรศิลป์ มณฑศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์

5. กลุ่มมนุษยและสังคมศาสตร์ เช่น คณะนิเทศศาสตร์ ศิลปศาสตร์
มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เป็นต้น

4.4 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นตารางเป็นหมวดหมู่ตามคณะ และสถาบัน
การศึกษา

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ รายละเอียดของวิชาที่จะต้องศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ

ในการรวบรวมข้อมูลนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังมีรายชื่อมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้ มหาวิทยาลัยของรัฐ 23 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. มหาวิทยาลัยมหิดล
5. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8. มหาวิทยาลัยนเรศวร
9. มหาวิทยาลัยบูรพา
10. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
11. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
12. มหาวิทยาลัยทักษิณ
13. มหาวิทยาลัยศิลปากร
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
15. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
16. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
17. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
18. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
19. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
20. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

21.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

22.มหาวิทยาลัยรามคำแหง

23.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยของเอกชน 60 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
5. มหาวิทยาลัยพายัพ
6. มหาวิทยาลัยสยาม
7. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
8. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
9. มหาวิทยาลัยเกริก
- 10.มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
- 11.มหาวิทยาลัยรังสิต
- 12.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
- 13.มหาวิทยาลัยโยนก
- 14.มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 15.มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- 16.มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
- 17.วิทยาลัยพินิจโลก
- 18.วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
- 19.มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ
- 20.มหาวิทยาลัยราชธานี
- 21.มหาวิทยาลัยราชธานีอุดร
- 22.มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
- 23.วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
- 24.วิทยาลัยรัชต์ภาคย์
- 25.วิทยาลัยโสภณ
- 26.วิทยาลัยดุสิตธานี

- 27.วิทยาลัยทองสุข
- 28.วิทยาลัยมิชชัน
- 29.มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
- 30.มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
- 31.มหาวิทยาลัยธนบุรี
- 32.มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
- 33.วิทยาลัยโปลีเทคนิคฯ
- 34.มหาวิทยาลัยคริสเตียน
- 35.วิทยาลัยเชิงรอย
- 36.วิทยาลัยตาปี
- 37.มหาวิทยาลัยนอร์ท – เชียงใหม่
- 38.วิทยาลัยสันตพล
- 39.วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
- 40.มหาวิทยาลัยปทุมธานี
- 41.มหาวิทยาลัยเอเชียน
- 42.วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
- 43.มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
- 44.วิทยาลัยเซนต์เทเรซา – อินติ
- 45.มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- 46.มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์
- 47.วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
- 48.วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- 49.วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
- 50.มหาวิทยาลัยภาคกลาง
- 51.มหาวิทยาลัยชินวัตร
- 52.มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
- 53.วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ
- 54.สถาบันเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์
- 55.วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
- 56.วิทยาลัยนครราชสีมา

- 57.วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง
- 58.วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
59. สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น
60. วิทยาลัยราชพฤกษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏ 41 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
15. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
16. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
17. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
18. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
19. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
20. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
21. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
22. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
23. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม
24. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
25. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

- 26.มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- 27.มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- 28.มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- 29.มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- 30.มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- 31.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- 32.มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- 33.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- 34.มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 35.มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 36.มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- 37.มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 38.มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- 39.มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 40.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- 41.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ลำนานา
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน

โดยในแต่ละมหาวิทยาลัยนั้นมีรายละเอียดของข้อมูลด้านการเรียน ดังนี้ คือ

1. ชื่อสถาบันการศึกษา
2. จำนวนหน่วยกิตที่นำมาเปรียบเทียบ

ดังมีรายละเอียดเสนอ ดังนี้

1. กลุ่มบริหาร พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการการท่องเที่ยว และเศรษฐศาสตร์

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี

1. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
2. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการ

การจัดการโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ ระบบสารสนเทศทางการจัดการ การธนาคารและการเงิน และการตลาด บริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์กร บริหารอุตสาหกรรมและปฏิบัติการ ธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม การจัดการพาณิชยกรรม ธุรกิจ คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ การจัดการประกอบการ และใช้ชื่อคณะที่แตกต่างกันออกไปและบางมหาวิทยาลัยจัดสาขาบริหารธุรกิจไว้ในคณะสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์

ส่วนมหาวิทยาลัยที่เปิดรับจะคิดค่าน้ำหนักคะแนน คิดเป็นร้อยละ GPAX ร้อยละ 10 GPA ร้อยละ 20 O – NET ร้อยละ 35 และ A – Net ร้อยละ 35 ดังรายละเอียดของมหาวิทยาลัยที่เปิดรับกับจำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา ดังต่อไปนี้

ตาราง 30 : พาณิชยศาสตร์และการบัญชี สาขาบัญชีบัณฑิตและบริหารธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	135
2. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	142
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	135
4. มหาวิทยาลัยมหิดล	140
5. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	132
6. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	142
7. มหาวิทยาลัยนเรศวร	135
8. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	135
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	182
10.มหาวิทยาลัยบูรพา	132
11.มหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาราช	140
12.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	138

ตาราง 30 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
13. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	135
14. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	132
15. มหาวิทยาลัยทักษิณ	135
16. มหาวิทยาลัยศิลปากร	135
17. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	135
18. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	135
19. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	132
20. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	132
มหาวิทยาลัยเอกชน	
1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	132
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	128
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	138
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	138
5. มหาวิทยาลัยพายัพ	144
6. มหาวิทยาลัยสยาม	138
7. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	128
8. มหาวิทยาลัยรังสิต	130
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	132
10. มหาวิทยาลัยโยนก	128
11. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	138
12. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	128
13. มหาวิทยาลัยราชธานี	128
14. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	132
15. วิทยาลัยราชภัฏภาคย์	128

ตาราง 30 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
16. วิทยาลัยศรีโสภณ	128
17. มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	128
18. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	128
19. มหาวิทยาลัยธนบุรี	130
20. มหาวิทยาลัยคริสเตียน	132
21. วิทยาลัยเชิงรอย	130
22. วิทยาลัยตาปี	128
23. มหาวิทยาลัยนอร์ท – เชียงใหม่	128
24. วิทยาลัยสันตพล	128
25. วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	128
26. มหาวิทยาลัยปทุมธานี	128
27. วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	132
28. มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	132
29. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	128
30. วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้	128
31. วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	128
32. มหาวิทยาลัยภาคกลาง	128
33. มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	130
34. วิทยาลัยนครราชสีมา	130
35. วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง	128
36. วิทยาลัยดุสิตธานี	130
37. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	130
38. สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น	130
39. วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย	130
40. วิทยาลัยราชพฤกษ์	130

ตาราง 30 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	134
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	140
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	149
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	118
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	120
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	140
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	130
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	134
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	140
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	134
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	134
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	130
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	118
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	138
15. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	138
16. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	130
17. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	130
18. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	134
19. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	130
20. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม	130
21. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	134
22. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	134
23. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	140
24. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	140

ตาราง 30 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
25.มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	130
26. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	134
27. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	134
28. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	130
29. มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง	130
30. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	130
31. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	134
32. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	135
33. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	135
34. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	140
35. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	134
36. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	135
37. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	130
38. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุนันทา	149
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	
1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี	135
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ	138
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก	135
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร	138
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย	135
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	130
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ	130
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	135
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน	135

จากตาราง 1 พบว่ามหาวิทยาลัยของรัฐเปิดสอนหลักสูตรพาณิชยศาสตร์และการบัญชี 20 มหาวิทยาลัย ยกเว้น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเอกชน เปิดสอนทั้งหมด 40 มหาวิทยาลัย มีมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เปิดสอนจำนวน 20 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเปิดสอนทั้งหมด 38 มหาวิทยาลัย มีมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เปิดสอนจำนวน 3 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เปิดสอนทั้งหมด ดังแสดงในตาราง

จำนวนหน่วยกิต มีการจัดการเรียนการสอนดังนี้ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ 182 หน่วยกิต รองลงมามีจำนวน 142 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมามีจำนวน 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาวิทยาลัยราชภัฏ รองลงมามีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และจำนวนหน่วยกิตที่มีมหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอนเท่ากันมากที่สุด คือ 135 หน่วยกิต ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยที่สุด คือ 132 หน่วยกิต ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยพายัพ มีจำนวน 144 หน่วยกิต รองลงมามีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต รองลงมามีจำนวน 132 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มหาวิทยาลัยคริสเตียน วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น รองลงมามี 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยธนบุรี วิทยาลัยเชียงราย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาลัยนครราชสีมา วิทยาลัยดุสิตธานี มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น วิทยาลัยราชพฤกษ์ และที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยที่สุด คือ 128 หน่วยกิต ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยโยนก มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาลัยรัชต์ภาคย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด 149 หน่วยกิต คือมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รองลงมามีจำนวน 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม รองลงมามีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา รองลงมามีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
รองลงมามีจำนวน 134 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ยะลา รองลงมามีจำนวน 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต รองลงมามีจำนวน 120 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และที่มีจำนวน
หน่วยกิตน้อยที่สุด คือ 118 หน่วยกิต ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด 138 หน่วยกิต คือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร รองลงมา
มีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน และที่มีจำนวน
หน่วยกิตน้อยที่สุดมี 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ

คณะเศรษฐศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 4 ปี มีหลายสาขาวิชาอย่างน้อยประมาณ 10 หมวดวิชา เช่น เศรษฐศาสตร์การเมืองและประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ปริมาณ เศรษฐศาสตร์การเงิน เศรษฐศาสตร์การคลัง เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม

จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา

1. เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจปัญหาพื้นฐานและกลไกการทำงานของระบบเศรษฐกิจ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสังคมไทย

2. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในการใช้เหตุผลและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์

3. เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความสำนึกต่อสังคมและมีความผูกพันในการแก้ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของไทย

4. เพื่อสนับสนุนให้บัณฑิตสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ตามถนัด เป็นประโยชน์ต่อสังคมและสามารถศึกษาต่อได้ดีในระดับปริญญาชั้นสูงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ส่วนมหาวิทยาลัยที่เปิดรับจะคิดค่าน้ำหนักคะแนน คิดเป็นร้อยละ GPAX ร้อยละ 10 GPA ร้อยละ 20 O – NET ร้อยละ 35 และ A – Net ร้อยละ 35 ดังรายละเอียดของมหาวิทยาลัยที่เปิดรับกับจำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา ดังต่อไปนี้

ตาราง 31 : เศรษฐศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์บัณฑิต

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	137
2. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	135
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	135
4. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	135
5. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	141
6. มหาวิทยาลัยนเรศวร	135
7. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	140
8. มหาวิทยาลัยบูรพา	132
9. มหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาราช	140

ตาราง 31 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
10.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	138
11. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	135
12. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	130
13. มหาวิทยาลัยทักษิณ	130
14. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	137
15. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	135
16. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	132
มหาวิทยาลัยเอกชน	
1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	132
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	128
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	135
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	135
5. มหาวิทยาลัยพายัพ	144
6. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	128
7. มหาวิทยาลัยรังสิต	132
8. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	128
9. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	128
10. มหาวิทยาลัยภาคกลาง	128
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	144
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	144
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	120
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	140
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	130
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	140
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	134

ตาราง 31 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	134
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	130
10. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	118
11. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	138
12. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	138
13. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	130
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	134
15. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	130
16. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม	130
17. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	134
18. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	134
19. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	140
20. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	130
21. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	134
22. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	134
23. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	130
24. มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง	130
25. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	130
26. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	134
27. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	135
28. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	135
29. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม	140
30. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	144
31. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	144

ตาราง 31 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	
1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี	130
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก	135

จากรายการ 2 พบว่า มหาวิทยาลัยของรัฐเปิดสอนคณะเศรษฐศาสตร์ ทั้งหมด 16 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เปิดสอนทั้งหมด 7 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้เปิดสอนมีทั้งหมด 10 มหาวิทยาลัย และมีมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เปิดสอนมีทั้งหมด 30 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เปิดสอนมีจำนวนทั้งหมด 31 มหาวิทยาลัย และที่ไม่ได้เปิดสอนมีจำนวนทั้งหมด 10 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เปิดสอน 2 มหาวิทยาลัย และไม่ได้เปิดสอนมีจำนวน 7 มหาวิทยาลัย ดังแสดงในตาราง

จำนวนหน่วยกิตที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ 141 หน่วยกิต คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมามีจำนวน 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาวิทยาลัยราชภัฏ รองลงมามีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รองลงมามีจำนวน 137 หน่วยกิต คือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และรองลงมามีจำนวนหน่วยกิต 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ รองลงมามีจำนวน 132 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยบูรพา และที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยที่สุด คือ 130 หน่วยกิต ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุดมีจำนวน 144 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยพายัพ รองลงมามีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย รองลงมามีจำนวน 132 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต และที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยที่สุด คือ 128 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต มหาวิทยาลัยภาคกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด มีจำนวน 144 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุนันทา รองลงมามีจำนวน 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม รองลงมามีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา รองลงมามีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี รองลงมามีจำนวน 134 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา รองลงมามี 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมปึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช รองลงมามีจำนวน 120 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และที่มีน้อยที่สุด คือ 118 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มี 2 มหาวิทยาลัยที่เปิดสอน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก มีจำนวนหน่วยกิตมากกว่า คือ 135 หน่วยกิต และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี มีจำนวน 130 หน่วยกิต

2. กลุ่มครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (การสอน)

คณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 5 ปี ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรีศึกษา การศึกษานอกระบบโรงเรียน และธุรกิจศึกษา พลศึกษา คหกรรมศาสตร์ศึกษา สุขศึกษา การสอนคณิตศาสตร์ การสอนวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา คอมพิวเตอร์ศึกษา การสอนภาษาญี่ปุ่น โดยปีที่ 5 จะเป็นการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพครูในสถานศึกษา ฯลฯ

และในบางมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ใช้เวลาศึกษา 4 ปี เช่น สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ที่นักเรียนสายศิลป์ – คำนวณสามารถเลือกเรียนได้นั้น ได้แก่

- สาขาการศึกษาปฐมวัย

- สาขาศิลปศึกษา
- สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
- สาขาวิชาภูมิศาสตร์
- สาขาวิชาอักษรศาสตร์
- สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา
- สาขาบริหารธุรกิจ
- สาขาวิชาการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา
- สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
- สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
- สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
- สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา/เทคโนโลยีทางการศึกษา

ตาราง 32 : คณะครุศาสตร์/ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	135
2. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	140
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	135
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	140
5. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	132
6. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	140
7. มหาวิทยาลัยนเรศวร	135
8. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	135
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	140
10.มหาวิทยาลัยบูรพา	132
11.มหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาราช	140

ตาราง 32 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยเอกชน	
1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	135
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	135
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	138
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	138
5. มหาวิทยาลัยพายัพ	140
6. มหาวิทยาลัยสยาม	138
7. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	130
8. มหาวิทยาลัยรังสิต	130
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	132
10. มหาวิทยาลัยโยนก	130
11. มหาวิทยาลัยปทุมธานี	130
12. วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	132
13. มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	132
14. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	130
15. วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้	130
16. วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	130
17. มหาวิทยาลัยภาคกลาง	130
18. มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	130
19. วิทยาลัยนครราชสีมา	130
20. วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง	135
21. วิทยาลัยดุสิตธานี	130
22. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	130
23. สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น	130
24. วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย	130
25. วิทยาลัยราชพฤกษ์	130

ตาราง 32 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์	140
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	135
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	135
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	130
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	135
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	130
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	130
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	134
9. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	138
10.มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	134
11.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	138
12.มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	130
13.มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	130
14.มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	130
15.มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	135
16.มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	135
17.มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	135
18.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	140
19.มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	138
20.มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	134
21.มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	140
22.มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	135
23.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม	135
24.มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	134
25.มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	130

ตาราง 32 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
26.มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	135
27.มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	130
28.มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	135
29.มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	135
30.มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	138
31.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	138
32.มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	134
33.มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	134
34.มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	130
35.มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	130
36.มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	135
37.มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	134
38.มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	138
39.มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	140
40.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	134
41.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	138
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	
1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี	135
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ	135

จากตาราง 3 พบว่า มหาวิทยาลัยของรัฐเปิดสอนทั้งหมด 11 มหาวิทยาลัย และไม่ได้เปิดสอน 12 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอกชนเปิดสอน 25 มหาวิทยาลัย และไม่ได้เปิดสอน 35 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเปิดสอนทั้งหมด 41 มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเปิดสอน 2 มหาวิทยาลัย ไม่ได้เปิดสอน 7 มหาวิทยาลัย

จำนวนหน่วยกิตที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีจำนวนมากที่สุด คือ 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 132 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ 140 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยพายัพ รองลงมามีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยสยาม รองลงมามีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยสุมน้ำปิง รองลงมามีจำนวน 132 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น และที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยที่สุด คือ 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยโยนก มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยภาคกลาง มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาลัยนครราชสีมา วิทยาลัยดุสิตธานี มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย วิทยาลัยราชพฤกษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเปิดสอนทุกมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี รองลงมามีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ รองลงมามีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม รองลงมามีจำนวน 134 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยที่สุด คือ 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่เปิดสอนมี 2 มหาวิทยาลัยและมีจำนวนหน่วยกิตเท่ากัน คือ 135 หน่วยกิต

3. กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต มีระยะเวลาการศึกษา 5 ปี และ 4 ปี ตามแต่ละมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น

- การศึกษาความรู้พื้นฐานและการศึกษาทั่วไป 1 ปี พื้นฐานประวัติศาสตร์และความรู้ทั่วไปทางสถาปัตยกรรม 1 ปี และความรู้พื้นฐานด้านวิชาชีพชั้นสูง 3 ปี
- มีการฝึกปฏิบัติการก่อสร้างภาคสนามในช่วงปิดภาคฤดูร้อนในชั้นปีที่ 2-3 และฝึกปฏิบัติวิชาชีพในสำนักงานสถาปนิกในช่วงปิดภาคฤดูร้อนในชั้นปีที่ 4 ก่อนผ่านไปสู่ชั้นปีสุดท้าย
- ให้การจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เมื่อจบชั้นปีที่ 3 ประกอบการพิจารณาผ่านมาตรฐานขั้นต่ำก่อนขึ้นชั้นปีที่ 4
- การศึกษาในชั้นปีสุดท้ายจะต้องปฏิบัติงานวิทยานิพนธ์ในสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ก่อนสำเร็จการศึกษา
- ผ่านการสอบประมวลความรู้ทั้งหมด (Comprehensive Exam) ก่อนปฏิบัติงานวิทยานิพนธ์

ตาราง 33 : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	135
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณนนทบุรี	140
3. มหาวิทยาลัยศิลปากร	135
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	140
5. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	138
6. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	140
7. มหาวิทยาลัยนเรศวร	135
8. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	138
9. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	135
10.มหาวิทยาลัยแม่โจ้	135
11.มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	135

ตาราง 33 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยเอกชน	
1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	130
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	135
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	135
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	135
5. มหาวิทยาลัยพายัพ	140
6. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	135
7. มหาวิทยาลัยรังสิต	135
8. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	138
9. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	138
10. มหาวิทยาลัยภาคกลาง	138
11. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	135
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	
1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	135
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	135

จากตาราง 4 พบว่า มหาวิทยาลัยของรัฐเปิดสอนทั้งหมด 11 มหาวิทยาลัย ที่ไม่ได้เปิดสอนมีทั้งหมด 12 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเปิดสอนทั้งหมด 11 มหาวิทยาลัย ที่ไม่ได้เปิดสอนมีจำนวน 49 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเปิดสอน 2 มหาวิทยาลัย ไม่ได้เปิดสอน 7 มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยราชภัฏไม่มีเปิดสอนเลย

จำนวนหน่วยกิตของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีจำนวนมากที่สุด คือ 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมา มีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และที่น้อยที่สุด มีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยพายัพ รองลงมา มีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต มหาวิทยาลัยภาคกลาง รองลงมา มีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง รองลงมา มีจำนวนน้อยที่สุด 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่เปิดสอนมี 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีจำนวน 135 หน่วยกิต

4. กลุ่มศิลปกรรม วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี มีหลายสาขาวิชา ได้แก่ ทัศนศิลป์ นฤมิตรศิลป์ ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ ศิลปะการแสดง การออกแบบเพื่อการแสดงและการแสดงและกำกับการแสดง การออกแบบสื่อสาร การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบแฟชั่น ศิลปะเครื่องประดับ / ออกแบบพัสดุราภรณ์

ตาราง 34 : คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	135
2. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	140
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	135
4. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	140
5. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	138
6. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	140
7. มหาวทิทยาลัยนเรศวร	135
8. มหาวิทยาลัยบูรพา	138
9.มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	135
10. มหาวิทยาลัยมหิดล	135
11.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	135

ตาราง 34 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
12.มหาวิทยาลัยทักษิณ	135
13.มหาวิทยาลัยศิลปากร	140
14.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	135
15.มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	140
16.มหาวิทยาลัยแม่โจ้	138
17.มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	140
18.มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	135
19.มหาวิทยาลัยรามคำแหง	138
20.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	135
มหาวิทยาลัยเอกชน	
1. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	138
2. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	138
3. มหาวิทยาลัยพายัพ	138
4. มหาวิทยาลัยสยาม	138
5. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	130
6. มหาวิทยาลัยรังสิต	130
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	135
8. มหาวิทยาลัยโยนก	130
9. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	138
10. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	130
11. มหาวิทยาลัยราชธานี	130
12. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	135
13. วิทยาลัยรัชต์ภาคย์	135
14. วิทยาลัยศรีโสภณ	130

ตาราง 34 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
15. มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	135
16. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	130
17. มหาวิทยาลัยธนบุรี	130
18. มหาวิทยาลัยคริสเตียน	130
19. วิทยาลัยเชียงราย	130
20. วิทยาลัยตาปี	135
21. มหาวิทยาลัยนอร์ท – เชียงใหม่	135
22. วิทยาลัยสันตพล	135
23. วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	135
24. มหาวิทยาลัยปทุมธานี	132
25. วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	132
26. มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	132
27. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	130
28. วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้	130
29. วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	138
30. มหาวิทยาลัยภาคกลาง	135
31. มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	130
32. วิทยาลัยนครราชสีมา	130
33. วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง	135
34. วิทยาลัยดุสิตธานี	130
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	130
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	
1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี	135
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ	138
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก	135

ตาราง 34 (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร	138
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย	135
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	135
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ	135
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	135
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน	135

จากตาราง 5 พบว่า มหาวิทยาลัยของรัฐเปิดสอน 11 มหาวิทยาลัย ที่ไม่ได้เปิดสอน มีจำนวน 12 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอกชนเปิดสอน 34 มหาวิทยาลัย ที่ไม่ได้เปิดสอนมี 26 หน่วยกิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมีเปิดสอน 1 มหาวิทยาลัย ไม่ได้เปิดสอนทั้งหมดมี 40 มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีเปิดสอนทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย

จำนวนหน่วยกิตมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง รองลงมามีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รองลงมามีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

จำนวนหน่วยกิตของมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต รองลงมามีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย วิทยาลัยรัชต์ภาคย์ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยโยนก มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาลัยศรีโสภณ

จำนวนหน่วยกิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเปิดสอนมหาวิทยาลัยเดียว มีจำนวน 130 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเปิดสอนทั้ง 9 มหาวิทยาลัย ที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร และนอกนั้นมีจำนวน 135 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน

5. กลุ่มมนุษยและสังคมศาสตร์

คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

เปิดสอนหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต วารสารศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี เปิดสอน 6 สาขาวิชา คือ บริหารการสื่อสาร หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ประชาสัมพันธ์ โฆษณา ภาพยนตร์และภาพถ่าย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้การศึกษา อบรม ฝึกฝนและวิจัยทางวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนแก่นักศึกษา ให้มีความรู้ ความชำนาญ สามารถวินิจฉัยและตัดสินใจในสังคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม รวมทั้งเป็นผู้นำสังคม เข้าใจปรัชญาวิชาชีพวารสารศาสตร์ มีจริยธรรม และสำนึกต่อสังคม มีความรอบรู้และทักษะในวิชาชีพ

ตาราง 35 : คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	140
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	138
มหาวิทยาลัยเอกชน	
1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	138
2. มหาวิทยาลัยรังสิต	135
3. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	135
4. มหาวิทยาลัยพายัพ	138
5. มหาวิทยาลัยสยาม	138
6. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	135
7. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	135

จากตารางพบว่า มหาวิทยาลัยของรัฐที่เปิดสอนมี 2 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจำนวน 140 หน่วยกิต และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีจำนวน 138 หน่วยกิต

มหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอน 7 มหาวิทยาลัย และที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ 138 หน่วยกิต ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยสยาม รองลงมา มีจำนวน 135 หน่วยกิต ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

จากตารางพบว่าคณะนิเทศศาสตร์ของบางมหาวิทยาลัยได้จัดให้อยู่ในหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์ หรือคณะมนุษยศาสตร์ ตามแต่ละมหาวิทยาลัยกำหนด

คณะนิติศาสตร์

เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต โดยมีระยะเวลาการศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตร 4 ปี การศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตให้มีความรู้กฎหมายทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติให้สามารถที่จะออกไปประกอบวิชาชีพทางกฎหมายแขนงต่าง ๆ ได้โดยฝึกให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตกฎหมายให้ถูกต้องแก่กรณี รู้จักใช้เหตุผลเข้าใจใน ตัวยกกฎหมาย ทั้งในการตีความและเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ตาราง 36 : คณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัย	จำนวนหน่วยกิต
มหาวิทยาลัยของรัฐ	
1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	138
2. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	140
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	138
4. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	138
5. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	140
6. มหาวิทยาลัยนเรศวร	138
7. มหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาราช	140
8. มหาวิทยาลัยทักษิณ	138
9. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	138
10. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	138
11. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	138
มหาวิทยาลัยเอกชน	
1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	138
2. มหาวิทยาลัยรังสิต	140
3. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	138
4. มหาวิทยาลัยพายัพ	138

จากตาราง 7 พบว่า มีมหาวิทยาลัยของรัฐเปิดสอนทั้งหมด 7 มหาวิทยาลัย และที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุด คือ 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาวิทยาลัย และนอกนั้นมีจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยเอกชนเปิดสอนทั้งหมด 4 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุดมี 140 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยรังสิต รองลงมาจำนวน 138 หน่วยกิต คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยพายัพ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อรวบรวมชุดข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของวิชาในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา ให้เป็นระบบและหมวดหมู่

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะใช้วิธีการรวบรวมข้อมูล จากเอกสารในแหล่งต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อเรียบเรียงเนื้อหาข้อมูลลงในตารางให้เป็นระบบและหมวดหมู่ โดยดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2542 และรายละเอียดคณะ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ โดยนำมาจาก

1.1 ทบวงมหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถาบันการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่รองรับนักเรียนที่จบจากแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ สำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ.)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดคณะและ/หรือสาขาวิชาที่เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก

ทบวงมหาวิทยาลัย

2.2 สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 สถาบันการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่รองรับนักเรียนที่จบจากแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ

2.4 สำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ.)

3. วิธีการสร้างชุดข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างชุดข้อมูล ดังนี้

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2542

3.2 รวบรวมรายละเอียดในแต่ละรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลป์ –

คำนวณ

3.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน ตรวจสอบความถูกต้องทั้งทางด้านเนื้อหาและทางด้านโครงสร้าง

3.4 นำสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อเป็นชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ

3.5 ศึกษาและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับรายละเอียดคณะ และ/หรือ สาขาวิชาที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

3.6 รายละเอียดคณะ และ/หรือสาขาวิชาที่ต้องมีพื้นฐานการเรียนในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.7 ให้ผู้เชี่ยวชาญจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตรวจสอบข้อมูลเพื่อความถูกต้อง

3.8 นำสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการตรวจสอบมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อเป็นชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ

ผลการรวบรวมข้อมูล

จากการวิจัยชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ เป็นการรวบรวมข้อมูลด้านการเรียน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา นำมาจัดแสดงในรูปของตาราง

จากการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ทำให้สามารถมองเห็นลักษณะคณะและสาขาต่าง ๆ ที่สามารถเลือกศึกษาต่อได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาต่อ และเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพที่เหมาะสมกับตนเองต่อไป

การอภิปรายผล

ในการศึกษาชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณนี้ ผู้วิจัยแยกอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อรวบรวมข้อมูล การเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ จากการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าทางเลือกของเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทางเลือกในการเลือกศึกษาต่อมากมาย ทั้งสาขาที่เรียนและสถาบันการศึกษาที่จะเลือกศึกษาต่อ แต่ละที่ล้วนมีข้อดีข้อเสียที่แตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความเหมาะสมของตัวบุคคล ทั้งด้านความรู้ความสามารถ ความสนใจและความถนัด บุคลิกลักษณะของตัวบุคคล ครอบครัว สังคม และเศรษฐกิจ การเลือกเป็นปัจจัยที่สำคัญด้านแรกที่จะนำไปให้บุคคลนั้น ๆ ประสบความสำเร็จในชีวิตของการเรียน การงาน และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข สร้างประโยชน์ให้กับสังคม การเลือกที่ดีต้องตอบสนองความต้องการของตนเองได้ไม่ว่าจะในด้านใด ๆ ก็ตาม ถ้าเลือกได้เหมาะสมแล้วแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตก็มีสูง (อรอนงค์ รัตนวงษ์วัน 2539 :33,57) ปัญหาจากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ข้อมูลที่มีอยู่นั้นมีอยู่อย่างกระจัดกระจาย มีอยู่เป็นจำนวนมาก และข้อมูลมีความแตกต่างกัน บางครั้งข้อมูลที่มีอยู่นั้นไม่ได้แยกออกไปตามแผนการเรียนที่เด็กแต่ละคนเรียนมา จึงทำให้แยกแยะลำบาก ต้องพิจารณาเองว่า สาขาใดเป็นสาขาที่แผนการเรียนของตนเองสามารถไปสอบแข่งขันและเข้าเรียนได้ จึงทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นกับตัวผู้เรียนในการเลือกตัดสินใจ

ดังนั้น การจัดทำชุดข้อมูลนี้ขึ้นก็เพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ให้ผู้เรียนมีข้อมูลครบถ้วนในแหล่งข้อมูลเดียวกันไม่ต้องหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ช่วยให้ง่ายและสะดวก ในการพิจารณาเลือกศึกษาต่อให้เกิดความเหมาะสม เข้ากับตัวผู้เรียนมากที่สุด และช่วยให้มีเวลามากขึ้นในการพิจารณาข้อมูล เนื่องจากเป็นชุดข้อมูลที่แยกออกไปเฉพาะสาขาหรือแผนกที่ผู้เรียน เรียนมาในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ

2. เพื่อจัดระบบสารสนเทศในการเลือกศึกษาต่อเนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาต่อนั้นมีอยู่มากมายและมีอยู่อย่างกระจัดกระจาย เพื่อให้ง่ายและสะดวกในการนำข้อมูลมาแนะนำให้กับผู้เรียน เพื่อใช้ในการเลือกศึกษาต่อ จึงจำเป็นที่จะต้องจัดหาข้อมูล และรวบรวมมาให้เป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ ไม่ว่าจะเป็นตัวผู้เรียน ผู้ปกครอง หรือครูแนะแนว

การแนะแนวการศึกษาต่อ ได้แก่ กรรมวิธีและกระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยให้คนได้ประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อ ได้พัฒนาตนในด้านการเรียน รู้จักเลือกแนวทางการศึกษาต่อ รู้จักประมาณความสามารถของตน รู้จักใช้เวลา บุคคล สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อการเล่าเรียน (การแนะแนวโรงเรียน กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2514:1) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญ ในการจัดระบบสารสนเทศให้ได้ชุดข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ

ภาพ มากที่สุดในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเลือกศึกษาต่อ และในการเลือกประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

เนื่องจากในกระบวนการตัดสินใจของคนเรานั้นต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อให้การตัดสินใจนั้นเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องมากที่สุด และต้องพึงข้อมูลต่าง ๆ มาช่วยในการตัดสินใจ การมีข้อมูลที่ดีที่มีประโยชน์ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจที่ดีด้วย (Lillian Dinklage อ้างจากนวลศิริ เปาโรหิตย์. 2528 : 43-54 อ้างจากอรอนงค์ รัญญะวัน. 2539 : 65-68) โดยการแสวงหาข้อมูลจากภายในและภายนอก ซึ่งข้อมูลภายใน ได้แก่ การสำรวจความถนัด ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ การสำรวจพบว่าผู้ที่สนใจเรียนด้านศิลป-คำนวณ และจะศึกษาต่อในด้านพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สถิติ หรือเศรษฐศาสตร์ จะต้องมีความรู้ความสามารถในวิชาคณิตศาสตร์ สถิติ เพื่อช่วยในการคิดวิเคราะห์ มีความสนใจการเปลี่ยนแปลง ความเป็นไปของสังคม เป็นคนมีระเบียบ วินัย ทำงานอย่างเป็นระบบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เลือกทางออกของปัญหาได้อย่างเหมาะสม มีความรู้ความสามารถด้านภาษาพอสมควร เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร การศึกษาดำรง และบทความใหม่ ๆ จากต่างประเทศ ส่วนข้อมูลภายนอก ได้แก่ การสำรวจว่ามีมหาวิทยาลัยใดที่เปิดสอนทางด้านพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สถิติ หรือเศรษฐศาสตร์บ้าง เปิดสอนในคณะใด มีกี่สาขา และมีสาขาที่เราสนใจหรือไม่ ความแตกต่างของหน่วยกิต ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน และค่านิยมของบุคคลทั่วไปที่จะเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ คะแนนสูงสุด-ต่ำสุด ซึ่งมีผลต่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อ จากข้อมูลทั้งภายในและภายนอกนำมาซึ่งน้ำหนักหาข้อดีข้อเสียจากตัวเลือกทุกตัว ก็จะสามารถเลือกได้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับตัวเรา และถ้าหากตัวเลือกแรกเข้าไม่ได้ ก็สามารถหันไปสู่อันดับต่อไปได้ โอกาสของความผิดหวัง และล้มเหลวของชีวิตก็จะมีน้อยลง สามารถช่วยลดปัญหาของสังคมลงได้

3. ปัจจุบันระบบการรับตรงของทุกสถาบันการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสังกัดรัฐบาล เอกชน หรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการรับนักเรียนโดยตรงมากขึ้น ก็เป็นโอกาสที่ดีที่นักเรียนจะได้เลือกเรียนตรงแผนการเรียนที่จบมามากขึ้น และเป็นข้อดีของสถาบันอุดมศึกษาที่จะได้คัดกรองนักเรียนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเข้าไปศึกษา เพื่อที่จะได้มีบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามจุดประสงค์ของแต่ละคณะ แต่ละสถาบันการศึกษา ระบบการรับตรงทำให้นักเรียนต้องมีความตั้งใจที่จะเลือกเรียนแผนการเรียนที่เหมาะสมกับตัวเองตั้งแต่วัยแรก เพื่อที่จะสามารถเข้าไปศึกษาต่อในคณะ และสาขาวิชาต่างๆ ได้ตรงตามแผนการเรียนมากยิ่งขึ้น

รายละเอียดของสาขาวิชา

คณะและสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษานั้น บางคณะวิชาอาจจัดการเรียนการสอนเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่อาจใช้ชื่อแตกต่างกัน เช่น คณะนิเทศศาสตร์ ในบางสถาบันอาจใช้ชื่อเป็น คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน หรือบางสาขาวิชาอาจจัดอยู่ในคณะที่ไม่เหมือนกัน เช่น สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ที่จุฬาฯ เป็นสาขาหนึ่งที่เปิดสอนในคณะรัฐศาสตร์ แต่ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะเป็นชื่อคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เป็นต้น ดังนั้นในการเลือกคณะวิชาเราควรที่จะเจาะลึกลงไปรายละเอียดของสาขาวิชาก่อนว่าการเรียนการสอนในสาขานั้น ๆ เรียนเกี่ยวกับอะไร แล้วจึงพิจารณาว่าเราต้องการเรียนสาขานั้น มีสถาบันใดบ้างที่เปิดสอน และอยู่ในคณะใดของสถาบันนั้น ซึ่งนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์-คำนวณมา นักเรียนสามารถเลือกเรียนคณะและสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา พอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี / คณะบริหารธุรกิจ

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี / คณะบริหารธุรกิจ ศึกษาถึงลักษณะของธุรกิจเอกชนทุกด้าน ภาระหน้าที่ของสายงานต่าง ๆ ในการบริหารธุรกิจ ได้แก่ การจัดการทั่วไป การเงินและการธนาคาร การบัญชี การตลาด การผลิต การบริหารงานบุคคลและพฤติกรรมองค์กร สถิติและข้อมูลทางธุรกิจ การบริหารระบบข้อมูลธุรกิจ ธุรกิจการประกันภัย ประกันชีวิตและสุขภาพ ประกอบด้วยสาขาต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต ประกอบด้วย 3 สาขาวิชา ดังนี้

สาขาการบัญชี จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎีการบัญชี การนำคอมพิวเตอร์ไปใช้กับงานบัญชีและวิชาชีพการสอบบัญชี

สาขาการต้นทุน จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎีการบัญชี รวมทั้งระบบวิธีการบัญชี ต้นทุน และการวิเคราะห์ต้นทุน

สาขาระบบสารสนเทศทางการบัญชี จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับหลักและทฤษฎี การบัญชี รวมทั้งการออกแบบวิเคราะห์และจัดระบบข้อมูลทางบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์

2. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต แบ่งเป็นสาขาต่าง ๆ ดังนี้

สาขาการเงินและการธนาคาร จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการบริหารการเงินของธุรกิจ สถาบันการเงิน และองค์การรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถและมีทักษะทางการเงินในทุกด้าน อันได้แก่ ทักษะทางแนวคิด และหลักการที่ดี (Conceptual Skill) ทักษะทางการวิเคราะห์ที่รอบคอบและแตกฉาน (Analytical Skill) ทักษะทางการประยุกต์ (Application Skill) ความรู้ในการแก้ปัญหาทางการเงินของธุรกิจได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์

สาขาระบบสารสนเทศทางการจัดการ จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการใช้ระบบข้อมูลเพื่อการจัดการ โดยเน้นถึงการนำระบบข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ ระบบทางการเงิน การตลาด ฯลฯ มาใช้ช่วยในการตัดสินใจ ในการวางแผน และควบคุมการดำเนินงานธุรกิจ โดยนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารและด้านคอมพิวเตอร์มาใช้ในการประมวลข้อมูล นอกจากนี้ยังศึกษาถึงการออกแบบระบบสารสนเทศ การจัดการและการใช้ทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สาขาการจัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดสรรและการใช้บุคลากรอย่างเหมาะสมในภาวะหน้าที่ต่าง ๆ ของการจัดการ และดำเนินธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้เรียนในสาขานี้จะได้เรียนรู้แนวคิดที่ทันสมัยในการบริหารองค์การ การพัฒนาภาวะผู้นำ การติดต่อสื่อสาร การพัฒนาองค์การ การวิเคราะห์พฤติกรรมองค์การ และทักษะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผนกำลังคน การคัดเลือกและสรรหา การฝึกอบรมและพัฒนาการบริหารค่าจ้าง เงินเดือน และการบริหารแรงงานสัมพันธ์ เป็นต้น

สาขาการบริหารอุตสาหกรรมเดินทาง ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจที่เกี่ยวกับการเดินทาง ได้แก่ อุตสาหกรรมโรงแรม การเดินทางและการท่องเที่ยว การขนส่ง ตลอดจนธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการเดินทาง

สาขาการจัดการด้านการผลิตและการดำเนินงาน ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับภาระหน้าที่ทางด้านการผลิต เพื่อให้กิจกรรมและการบริหารในด้านนี้ได้ผลตามความต้องการขององค์การธุรกิจ

สาขาการบริหารการขนส่งระหว่างประเทศ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับภารกิจต่าง ๆ การจัดการเกี่ยวกับเรื่องการขนส่งสินค้า และการให้บริการการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยต้องศึกษาถึงรูปแบบและวิธีการดำเนินธุรกิจพาณิชย์นาวี และการบริหารการขนส่งทางอากาศในประเทศต่าง ๆ ดังนี้ การบริหารและการจัดการขั้นพื้นฐานของบริษัท ประวัติการเดินเรือและการบิน โครงสร้างและลักษณะของอุตสาหกรรมการเดินเรือ บทบาทของผู้ประกอบกิจการ ตัวแทนประเภทต่าง ๆ บทบาทของรัฐ หลักและการปฏิบัติของการเดินเรือ ระบบการขนถ่าย และการจัดวางสินค้า อุปกรณ์การขนส่ง การบริหารการเงินของพาณิชย์นาวี การวิเคราะห์ การขนส่งทางอากาศ เศรษฐศาสตร์การขนส่งเบื้องต้น เป็นต้น

สาขาการตลาด ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับทฤษฎี วิธีการและหน้าที่งานทางการตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยจะศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภค การวิจัยตลาด การบริหารการตลาด การบริหารงานขาย การโฆษณาและการส่งเสริมการขาย การบริหารผลิตภัณฑ์และราคา การตลาดระหว่างประเทศ การสัมมนาการตลาด เป็นต้น

สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

สาขาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ศึกษาถึงทฤษฎี ทักษะและแนวความคิด การวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ และการประยุกต์ใช้ในการวางกลยุทธ์ การดำเนินงานและปรับตัวทางอสังหาริมทรัพย์ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มั่นคง

2.10 สาขาบริหารโลจิสติกส์ ศึกษากระบวนการจัดการโลจิสติกส์ การบริหารและการจัดการสินค้าคงคลังและคลังสินค้า การวางแผนและควบคุมกระบวนการผลิต กระบวนการจัดซื้อ การบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายและการกระจายสินค้า การวางแผนการขนส่ง ตลอดจนความรู้ในกระบวนการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

3. หลักสูตรสถิติศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย 4 สาขาวิชา ดังนี้

สาขาสถิติประยุกต์ จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับทฤษฎีสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลไปประยุกต์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลในสาขาวิชาต่าง ๆ

สาขาประกันภัย จะศึกษาเน้นหนักเกี่ยวกับการประกันภัย

สาขาสถิติคณิตศาสตร์ เน้นหนักเกี่ยวกับทฤษฎีทางสถิติมากขึ้นและการประยุกต์ใช้

สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อธุรกิจ เน้นหนักเกี่ยวกับวิชาด้านคอมพิวเตอร์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่จะนำคอมพิวเตอร์ไปใช้

คณะเศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาถึงพฤติกรรมของสังคมและบุคคล ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อการผลิตสินค้าและบริการ และแจกจ่ายไปยังบุคคลในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่ศึกษาจะมีความรู้และความเข้าใจถึงภาวะเศรษฐกิจ ปัญหาและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น พอที่จะคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตและรู้แนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้

การศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์นั้นอาจแบ่งการเรียนออกได้เป็น 2 หลักสูตรใหญ่ๆ คือ

1. หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต จะเป็นการเรียนเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี และความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ โดยแบ่งการศึกษาเป็นหมวดวิชาต่าง ๆ เช่น

1.1 หมวดเศรษฐศาสตร์การเงิน ศึกษาถึงบทบาทของเงินและเครดิต สถาบันการเงินที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งศึกษาถึงทฤษฎีการเงินและนโยบายการเงินที่ใช้ในการควบคุมและส่งเสริมเศรษฐกิจ

1.2 หมวดเศรษฐศาสตร์การคลัง ศึกษาถึงนโยบายและมาตรการการคลัง การหารายได้และการใช้จ่ายของรัฐบาล ผลกระทบของมาตรการการคลังที่มีต่อเศรษฐกิจ

1.3 หมวดเศรษฐศาสตร์การพัฒนาและวางแผน ศึกษาว่าด้วยทฤษฎี นโยบายกลยุทธ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และศึกษาจากบทเรียนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย

1.4 หมวดเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาถึงปัญหาและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทรัพยากรมนุษย์ทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ อุปสงค์และอุปทานของทรัพยากรมนุษย์ในตลาดแรงงาน ปัญหาการจ้างงาน ปัญหาแรงงานในเมืองชนบท ปัญหาการว่างงาน และการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

1.5 หมวดเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม ศึกษาถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระบบเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพ ศึกษาถึงพฤติกรรมของหน่วยธุรกิจในภาคเอกชน โครงสร้างของอุตสาหกรรมขนส่งรูปแบบต่าง ๆ และบทบาทของรัฐในการผลิตและการกำหนดราคาในรัฐวิสาหกิจ

1.6 หมวดเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ศึกษาถึงทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ ผลของการค้าระหว่างประเทศต่อระบบเศรษฐกิจ ดุลการค้า ดุลการชำระเงิน ภาษีศุลกากร และผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ ทฤษฎีการเงินระหว่างประเทศ การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน และผลของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน การรวมกลุ่มระหว่างประเทศ

1.7 หมวดเศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ ศึกษาถึงการนำเครื่องมือทางคณิตศาสตร์และสถิติมาใช้ในการอธิบาย ทดสอบและวิเคราะห์ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างรูปแบบให้รัดกุมยิ่งขึ้น รวมทั้งการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการพยากรณ์และเป็นเครื่องมือในการวางนโยบายทางเศรษฐกิจต่อไป

นอกจากนี้อาจมีหมวดวิชาอื่น ๆ อีก เช่น เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ขนส่งและสาธารณูปโภค และเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เป็นต้น

2. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต พวจะแบ่งออกเป็นสาขาต่าง ๆ ได้ดังนี้

2.1 สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางวิชาการ เศรษฐศาสตร์เกษตรในการจัดการฟาร์ม การผลิตและการตลาดสินค้าเกษตร สินค้า การเกษตร ธุรกิจการเกษตร นโยบายเกษตร การค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมทางการเกษตร สำหรับเป็นพื้นฐานในการเพิ่มพูนความรู้ในด้านการค้นคว้าและวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์เกษตร ตลอดจนการปรับใช้ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์กับเกษตรและชนบทของประเทศไทย มีการฝึกงานภาคสนามเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลและกระบวนการทำวิจัย

2.2 สาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ ศึกษาเกี่ยวกับวิชาการด้านสหกรณ์

เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการองค์การประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรสหกรณ์ ซึ่งให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันตามวิถีทางสหกรณ์ รวมทั้งมีความพร้อมในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ทั้งที่เป็นส่วนหนึ่งของทีมงานและเป็นผู้ในกลุ่ม ซึ่งจะเป็นโยบายต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สาขาธุรกิจการเกษตร ศึกษาเกี่ยวกับวิชาที่ครอบคลุมความรู้ ทั้งทางด้านการเกษตรทั้งสาขาพืชและสัตว์ และครอบคลุมถึงความรู้เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ อาทิ การจัดการการผลิตและการแปรรูป การจัดการฟาร์ม การจัดการการตลาดทั้งสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร การจัดการองค์กรและบุคลากร การจัดการการเงินธุรกิจ การบัญชี นโยบายธุรกิจ การวิเคราะห์กรณีศึกษาของหน่วยธุรกิจการเกษตร ตลอดจนด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยกระทบต่อการดำเนินงานทางธุรกิจการเกษตร และมีการศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและวิเคราะห์จากสภาพเป็นจริงของหน่วยงานของธุรกิจการเกษตร เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานด้านความเข้าใจ และวิเคราะห์ปัญหาทางด้านธุรกิจการเกษตร ได้อย่างกว้างขวาง มีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีจริยธรรมในอาชีพ และสามารถดำรงตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมได้

กลุ่มครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (การสอน)

คณะครุศาสตร์/ คณะศึกษาศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 5 ปี ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรีศึกษา การศึกษานอกระบบโรงเรียน และธุรกิจศึกษา พลศึกษา คหกรรมศาสตร์ศึกษา สุขศึกษา การสอนคณิตศาสตร์ การสอนวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา คอมพิวเตอร์ศึกษา การสอนภาษาญี่ปุ่น โดยปีที่ 5 จะเป็นการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพครูในสถานศึกษา ฯลฯ และในบางมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ใช้เวลาศึกษา 4 ปี เช่น สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา

กลุ่มสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต มีระยะเวลาการศึกษา 5 ปี และ 4 ปี ตามแต่ละมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น

- การศึกษาความรู้พื้นฐานและการศึกษาทั่วไป 1 ปี พื้นฐานประวัติศาสตร์และความรู้ทั่วไปทางสถาปัตยกรรม 1 ปี และความรู้พื้นฐานด้านวิชาชีพชั้นสูง 3 ปี

- มีการฝึกปฏิบัติการก่อสร้างภาคสนามในช่วงปิดภาคฤดูร้อนในชั้นปีที่ 2-3 และฝึกปฏิบัติวิชาชีพในสำนักงานสถาปนิกในช่วงปิดภาคฤดูร้อนในชั้นปีที่ 4 ก่อนผ่านไปสู่ขั้นปีสุดท้าย
- ให้การจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เมื่อจบชั้นปีที่ 3 ประกอบการพิจารณาผ่านมาตรฐานขั้นต่ำก่อนขึ้นชั้นปีที่ 4
- การศึกษาในชั้นปีสุดท้ายจะต้องปฏิบัติงานวิทยานิพนธ์ในสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ก่อนสำเร็จการศึกษา
- ผ่านการสอบประมวลความรู้ทั้งหมด (Comprehensive Exam) ก่อนปฏิบัติงานวิทยานิพนธ์

ผู้ที่เลือกศึกษาในคณะสถาปัตยกรรมจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษดี จะต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษเทียบเท่าในระดับของคะแนนสอบ TOFEL ไม่ต่ำกว่า 500 โดยมีหลักสูตรที่เปิดสอน ได้แก่

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ประกอบด้วย 2 หลักสูตรต่อเนื่องกัน คือ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม เป็นหลักสูตรวิชาชีพสถาปัตยกรรมเบื้องต้น 4 ปี เพื่อเตรียมความพร้อมทางวิชาการ สำหรับการศึกษาต่อเนื่องในหลักสูตรสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต ซึ่งเป็นหลักสูตรวิชาชีพสถาปัตยกรรมขั้นสูงอีก 2 ปี โดยอาจเลือกศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การออกแบบสถาปัตยกรรม การบริหาร โครงการงานก่อสร้าง และทรัพยากรอาคาร เทคโนโลยีอาคาร หรือคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยทั่วไปผู้เข้าศึกษาจะต้องผ่านการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโทก่อนการปฏิบัติวิชาชีพ

หลักสูตรสถาปัตยกรรมภายในบัณฑิต เป็นหลักสูตรวิชาชีพสถาปัตยกรรมภายในเบื้องต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบวิชาชีพหลังจากจบการศึกษาและเพื่อเตรียมความพร้อมทางวิชาการสำหรับการศึกษาต่อในหลักสูตรสถาปัตยกรรมภายในมหาบัณฑิต ซึ่งเป็นหลักสูตรวิชาชีพสถาปัตยกรรมภายในขั้นสูง เนื้อหาหลักสูตรเน้นที่การออกแบบสร้างสรรค์ โดยที่นักศึกษาอาจมุ่งศึกษาเฉพาะทางต่อในระดับปริญญาโทในด้านต่าง ๆ เช่น การออกแบบตกแต่งสถาปัตยกรรมภายใน การออกแบบเฟอร์นิเจอร์เพื่อการผลิตทางอุตสาหกรรม การบริหารจัดการ โครงการการก่อสร้าง การบริหารทรัพยากรอาคารในส่วนของสถาปัตยกรรมภายใน การออกแบบนิทรรศการศิลป์ การออกแบบแสงสว่างในงานสถาปัตยกรรมภายใน

หลักสูตรการผังเมืองบัณฑิต ใช้เวลาการศึกษา 4 ปี เป็นหลักสูตรที่มุ่งหมายให้ความรู้และทักษะแก่นักศึกษาในด้านการวางแผนเมือง การพัฒนาเมือง และการบริหารจัดการโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาเมือง เป็นหลักสูตรที่บูรณาการและพัฒนางานจากหลายสาขาวิชาที่จำเป็นและเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานการวางแผนและการ

พัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จ พร้อมกันนั้นยังมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ควบคู่กับจริยธรรมในการดำเนินบทบาทในการวางแผนและการพัฒนาที่เน้นคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมโดยรวม และยังดำเนินการโดยความร่วมมือระหว่างประเทศกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ที่เปิดสอนหรือดำเนินกิจกรรมในด้านการวางแผนและการพัฒนาเมือง ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญ และพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาวิชาสู่การนำไปใช้ในสังคมแห่งยุคโลกาภิวัตน์ต่อไป

หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาในการศึกษา 4 ปี โดยจะต้องเรียนร่วมกับสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นระยะเวลา 3 ภาคการศึกษา หลังจากนั้นจึงจะแยกเรียนวิชาเฉพาะของสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมจนจบหลักสูตร เป็นหลักสูตรที่เน้นกระบวนการคิดและการออกแบบที่สร้างสรรค์ โดยให้พื้นฐานวิชาชีพภูมิสถาปัตยกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมทางวิชาการเพื่อการศึกษาต่อในหลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต โดยที่นักศึกษาสามารถมุ่งการศึกษาเฉพาะทางในระดับปริญญาโท เช่น การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาวะแวดล้อม การออกแบบทางนิเวศวิทยาเชิงภูมิทัศน์ หรือการบริหารจัดการโครงการทางภูมิสถาปัตยกรรม เป็นต้น

ลักษณะงานมีขอบเขตที่กว้างขวาง มีความสัมพันธ์กับงานทุกชนิดที่ใช้ดิน ต้องประสานงานกับผู้ประกอบวิชาชีพสาขาอื่น เช่น สถาปนิก วิศวกร นักผังเมือง นักการเกษตร นักการป่าไม้ นักอนุรักษ์ และผู้ประกอบการก่อสร้าง โดยมีชนิดและลักษณะงานที่หลากหลาย เช่น งานออกแบบวางผังที่อยู่อาศัย ชุมชน สวนสัตว์ สนามกอล์ฟ สวนสาธารณะ งานอนุรักษ์พื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ การวางแผนและออกแบบภูมิทัศน์สัญจร เป็นต้น

หลักสูตรศิลปบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี เช่น สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ สาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ สาขาวิชาออกแบบสื่ออนิเมชัน สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดีโอ สาขาวิชาการถ่ายภาพ สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์

กลุ่มศิลปกรรม วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี มีหลายสาขาวิชา ได้แก่ ทัศนศิลป์ นฤมิตรศิลป์ ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ ศิลปะการแสดง การออกแบบเพื่อการแสดงและการแสดงและกำกับการแสดง การออกแบบสื่อสาร การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบแฟชั่น ศิลปะเครื่องประดับ / ออกแบบพัสดุราภรณ์

กลุ่มมนุษย์และสังคมศาสตร์

คณะนิเทศศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต วารสารศาสตรบัณฑิต ใช้เวลาศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี เปิดสอน 6 สาขาวิชา คือ บริหารการสื่อสาร หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ประชาสัมพันธ์ โฆษณา ภาพยนตร์และภาพถ่าย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้การศึกษา อบรม ฝึกฝนและวิจัยทางวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนแก่นักศึกษา ให้มีความรู้ ความชำนาญ สามารถวินิจฉัยและตัดสินใจในสังคม ในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม รวมทั้งเป็นผู้นำสังคม เข้าใจปรัชญาวิชาชีพวารสารศาสตร์ มีจริยธรรมและสำนึกต่อสังคม มีความรอบรู้และทักษะในวิชาชีพ

การเรียนการสอนที่ได้เปิดสอนมี ดังนี้

1. กลุ่มวิชาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ เน้นความรู้ทางด้านการรายงานข่าว การเขียนบทบรรณาธิการ บทความ สารคดี เทคโนโลยีทางการพิมพ์ การออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์ การบรรณาธิการ ตลอดจนการบริหารหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
2. กลุ่มวิชาวิทยุและโทรทัศน์ เน้นความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทางด้านวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ นับตั้งแต่การเขียนบท การละครและดนตรี การผลิตรายการวิทยุ และโทรทัศน์ และการประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ ตลอดจนการบริหารงานวิทยุและโทรทัศน์
3. กลุ่มวิชาโฆษณา เน้นความรู้เกี่ยวกับหลักการโฆษณา การวางแผนสื่อโฆษณา การสร้างงานโฆษณา การเขียนแบบสร้างสรรค์ การออกแบบโฆษณา การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค การจัดการ การผลิตงานโฆษณา การวิจัยการโฆษณา และการบริหารงานโฆษณา
4. กลุ่มวิชาประชาสัมพันธ์ เน้นความรู้ทางด้านการประชาสัมพันธ์ นับตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน การเขียน การเลือกใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์ของรัฐและธุรกิจ
5. กลุ่มวิชาภาพยนตร์ เน้นให้นักศึกษารู้จักภาพยนตร์ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลอย่างหนึ่งเรื่อยไป จนถึงการใช้สื่อเพื่อความบันเทิง รู้จักวิธีถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด และจินตนาการออกมาเป็นภาพยนตร์ และการใช้ภาพยนตร์เพื่อสื่อความหมาย
6. กลุ่มวิชาบริหารการสื่อสาร เน้นให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการด้านการสื่อสาร ให้ศึกษาถึงเทคนิคและวิธีการ วิเคราะห์ระบบ นโยบาย และการวางแผน การจัดการด้านการใช้สื่อการประเมินผลการสื่อสาร และการวางแผนการใช้สื่อเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อการพัฒนาองค์การการประชาสัมพันธ์ และการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษ

ควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกช่างสังเกต มีบุคลิกที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ อดทน มีระเบียบวินัย สนใจศึกษาเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และทันต่อเหตุการณ์

คณะนิติศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต โดยมีระยะเวลาการศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตร 4 ปี การศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตให้มีความรู้กฎหมายทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติให้สามารถที่จะออกไปประกอบวิชาชีพทางกฎหมายแขนงต่าง ๆ ได้โดยฝึกให้นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตกฎหมายให้ถูกต้องแก่กรณี รู้จักใช้เหตุผลเข้าใจใน ตัวบทกฎหมาย ทั้งในการตีความและเจตนารมณ์ของกฎหมาย

คุณสมบัติเบื้องต้นที่จะเรียนกฎหมายได้ดี

1. รักความเป็นธรรม ไม่ทนดูความอยุติธรรม โดยไม่มีปฏิกิริยา
2. รักการใช้เหตุผล ไม่นิยมใช้กำลังตัดสินปัญหา
3. รักการโต้แย้งด้วยเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. กระตือรือร้นใคร่รู้ และพัฒนามากฎเกณฑ์สังคมเพื่อสันติสุขของคนหมู่มาก
5. มีความสามารถในการใช้ภาษาดีพอสมควร
6. ควรมีความจำดี แต่ไม่ใช่นักท่องจำ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการจัดทำชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ นี้ ขึ้นมา สามารถช่วยให้นักเรียนได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการช่วยตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียนสายศิลป์ – คำนวณ ซึ่งได้รับข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาที่ต้องศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแนวทางเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในสาขาวิชาที่ตนเองชื่นชอบและสามารถเลือกสอบให้ตรงกับสายวิชาได้ เพราะผู้จัดทำได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ให้มาอยู่ในแหล่งเดียวกัน สะดวกต่อการค้นคว้า

2. ชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อในแผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ นี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนแล้ว ยังเป็นประโยชน์อย่างมากต่อครูแนะแนว ที่จะนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานบอกให้นักเรียนทราบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และนอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจค้นหาข้อมูลด้านนี้อีกด้วย

3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียดของชุดข้อมูลให้ครอบคลุมทั้งมหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเอกชนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการจัดทำชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อนี้ ยังไม่ครอบคลุมแผนการเรียนทั้งหมด ดังนั้นผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าสามารถจัดทำชุดข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อเพิ่มเติมได้ในแผนการเรียน วิทย – คณิต ศิลป์ – ภาษา และศิลป์ - สังคม
2. ควรมีการจัดทำชุดข้อมูลที่ใช้ในการวัดและประเมินระดับความรู้ ความสามารถ และความชื่นชอบของนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนต่าง ๆ
3. ควรมีการจัดทำชุดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของอาชีพที่เหมาะสม หรือที่สามารถเลือกประกอบอาชีพได้ ให้เหมาะสมกับแผนการเรียนต่าง ๆ
4. ผู้ที่จะทำวิจัยชุดข้อมูลของแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ ควรเพิ่มข้อมูลสำหรับการเลือกศึกษาต่อ ในด้านค่าใช้จ่ายของการศึกษาในแต่ละคณะ
5. ควรบอกจำนวนรับโดยเฉลี่ยของแต่ละคณะ / สาขาวิชา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมการจัดหางาน. (2548). *การแนะแนวอาชีพ*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2548, จาก
<http://www.doe.go.th/vg/index.htm>

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). *เอกสารชุดการประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 3*
ระบบสารสนเทศ : เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา.

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.(2514). *การแนะแนวโรงเรียน*. กรุงเทพฯ :
 องค์การคำคุณสุภา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ :
 ม.ป.พ.

กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2538). *แนะแนวการศึกษา*
ระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

กองเผยแพร่การศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงการศึกษาธิการ. (2506). *คู่มือแนะทางการ*
ศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ร.ส.พ. เชียงสะพานยมราช พระนคร.

ก่อ สวัสดิพานิช. (2513, สิงหาคม). *สภาพการณ์มัธยมศึกษาของประเทศไทย*. วิทยาสาร.
 5(63) : 6-7.

เกษม วัฒนชัย. (2545) *การศึกษาในทศวรรษหน้า*. ไทยวัฒนาพานิชย์. กรุงเทพ

คมเพชร จิตรสุภกุล. (2519). *คำบรรยายเรื่องทฤษฎีการเลือกอาชีพ*. กรุงเทพฯ :
 ภาควิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

----- (2547). *คู่มือการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*. กรุงเทพฯ :
 ม.ป.พ.

- จุฑารส ตันวงศ์वाल.(2548). แผนการเรียนรู้อังกฤษ – ไทย – สังคม (ศิลป์ – คำนวณ). สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2548, จาก http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/Bangkok/jutharot_to-ok/seco1po5.htm
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2533). เอกสารการสอนชุดวิชาการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา หน่วยที่ 9 – 15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2524). เอกสารคำสอน แนะแนว 301 การแนะแนวเบื้องต้น. พิษณุโลก : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์. (2521). การจัดและให้บริการสนเทศ. สงขลาภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2542). แนวทางการศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ. ม.ป.พ.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2528). พัฒนาการทางอาชีพ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2529ก). การแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์.
- พนม ลัมอาร์ย์. (2533). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พรทิพย์ วงพาณิชย์. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบความมุ่งหวังของบิดามารดาเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในเขตเมืองและชนบท. วิทยานิพนธ์ คม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2541). การศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- แมนมาส ขวลิต. (2520). เรื่องระบบสารสนเทศแห่งชาติหรือระบบสารสนเทศภายในประเทศ. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.

----- (2537). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์; และจำเนียร ช่างโชติ. (2519). *จิตวิทยาความแตกต่าง*. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วัชร ทรัพย์มี. (2523). *การแนะแนวอาชีพ*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

วัชร ทรัพย์มี. (2531). *การแนะแนวโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ศิริชัย ชินะตั้งกูร. (2546). *แนวคิดใหม่ทางการศึกษา Radication in Education*.
ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศึกษาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

ศุภาวดี บุญญวงศ์. (2526). *เทคนิคเบื้องต้นในการแนะแนว*. สงขลา : ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สวัสดี สุวรรณอักษร. (2515). *แนะแนวทางการศึกษาต่อและเลือกอาชีพสำหรับ
นักเรียน ม.ศ. 3,5,6 เจ้าหน้าที่แนะแนว ผู้ปกครองนักเรียน และ
ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ*. กรุงเทพฯ : ประเสริฐการพิมพ์,

----- (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ใน
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

สุโท เจริญสุข. (2522, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). *บันทึกย่อแต่เพื่อนครูแนะแนว เรื่องเทคนิค
การจัดบริการสนเทศในโรงเรียน*. *แนะแนว*. 13(61) : 35 – 36.

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *ระเบียบการคัดเลือก
บุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาประจำปีการศึกษา 2547*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

สำนักงานบัณฑิตแนะแนว. (2537). *คู่มือเลือกคณะในระบบ Admissions' 50*. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดรุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

หลักสูตรการศึกษา. (2545). *กรณีตัวอย่างหลักสูตรโรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัด
เชียงใหม่*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.

อนนต์ อนันตรังสี. (2521). *หลักการแนะแนว*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

อรอนงค์ ธีญะวัน. (2539). *การแนะแนวอาชีพ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

----- . (2544). *เอกสารการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. : แนวทางการ จัดทำระบบสารสนเทศสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.

Downing, Lester N. (1968). *Guidance and Counseling Services : An Introduction*.
New York: McGraw Hill Book Company.

Gibson, Robert. (1965). *Teacher Opinoinon of High School Guidance Program*,
The Personal and Guidance Journal. 25(44):416-422; Decenber.

Gibson, Robert L.;& Mitchell, Marianne H. (1981). *Introduction to Guidance*.
New york: Macmillan Publishing Co.

Ginzberg, Eli. (1966). *The Development of Human Resources*. New york:
McGraw-Hill Book Company.

Hayes, J.;& Hopson, B. (1977). *Career Guidance : The Role of the School in
Vocational Development*. London : Heinemann Educational Books Ltd.

Lloyd, Wesley P. (1953). *Student Counseling in Japan : A Two – nation Project
Higher Education*. Minnessota : University of Minnessota.

Norris, willa. ; Zeran, Franklin R. ; & Hatch, Raymond N. (1960). *The Information Service in Guidance*. Chcago : Rand McNally & Company.

Roe, Anne. (1965). *The Psychology of Occupation*. New York : John Willey and Sons, Inc.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอรจิรา รัตนเนร
วันเดือนปีเกิด	25 พฤษภาคม 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	21/47 หมู่ 2 ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ตึก 72 ปี ชั้น 9 แผนกรังสีวิทยา โรงพยาบาลศิริราช สังกัดคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2544	พยาบาลศาสตรบัณฑิต จากคณะพยาบาลศาสตร์ศิริราช มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ